

9-10-11-12-**13**-14-15

Handelingen -16-17-18-19-20-21-22

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984-1985

Vergaderingen van januari en februari 1985

ZANDWINNING NATUURGEBIED DENDERBELLE-BROEK
AANTASTING CULTUREEL PATRIMONIUM DOOR ZURE REGEN
AFVALWATERCOLLECTOR ALBERTKANAAL
AANPASSINGEN BEGROTING 1984
UITGAVENBEGROTING 1985
SAMENSTELLING SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VOOR VLAANDEREN
VERANDERING NATUURWETENSCHAPPELIJKE GEBIEDEN IN RECREATIEGEBIEDEN
FINANCIELE SITUATIE VLAAMS WONINGFONDS
MOEILIKHEDEN MUZIEKONDERWIJS
PROBLEMATIEK STORTEN VAN AFVAL
DRINKWATERVOORZIENING VLAANDEREN
INVESTERINGSFONDS SUBSIDIERING GEMEENTELIJKE INFRASTRUCTUURWERKEN
OUDERBIJDRAGE KINDERKRIBBEN EN PEUTERTUINEN
RESIDENTIELE ZORG MENTAAL GEHANDICAPTEN HALLE-VILVOORDE
VERWERKING GIFTIG INDUSTRIEEL AFVAL EN SANERING HOOGHE MAEY
VERENVERWERKENDE BEDRIJVEN
FLANDERS TECHNOLOGY INTERNATIONAL 85
JAARBOEK 1983-1984 VLAAMSE RAAD VOOR HET LEEFMILIEU
REGLING SCHOOLVAKANTIES 1985-1986
WERKZAAMHEDEN NEDERLANDSE TAALUNIE
AFSLUITING ELECTRICITEIT, GAS EN WATER IN STRENGE WINTERPERIODE
BEGROTINGSTABELLEN

Inhoud

Nr. 9 22 januari 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 273

Begrotingsstukken

Indiening en verwijzing, blz. 273

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 273

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 273

Verslagen

Indiening, blz. 273

Geschilberaadslaging van de Vlaamse Executieve

Indiening, blz. 274

Mededeling van het Rekenhof

Indiening, blz. 274

Motie

Indiening, blz. 274

Schriftelijkevragen

Indiening, blz. 274

Onderzoek naar de taalgroep, blz. 274

Samenstelling van Commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 274

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de aanvraag betreffende zandwinning in het natuurgebied Denderbelle-Broek, blz. 275

Regeling van de werkzaamheden, blz. 275

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de aantasting van ons cultureel patrimonium en in het bijzonder de beiaardklokken door zure regen, blz. 275

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de afvalwatercollector langs het Albertkanaal, blz. 276

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse

Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 11 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de niet-vertegenwoordiging van de gezinsorganisaties in de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie economie en werkgelegenheid)

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de wijzigingen van de door KB vastgestelde gewestplannen en meer in het bijzonder de verandering van natuurwetenschappelijke gebieden in recreatiegebieden (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de financiële situatie van het Vlaams Woningfonds en de subsidiëring ervan (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie huisvesting)

Interpellatie van de heer A. Laridon tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de problemen en moeilijkheden met betrekking tot het muziekonderwijs (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie onderwijs)

Interpellatie van de heer D. Vervaeke tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van afval in het algemeen en in Brussel-Halle-Vilvoorde in het bijzonder (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie leefmilieu en waterbeleid)

Interpellatie van de heer O. Meyntjens tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de veiligheidsnormen in de petrochemische bedrijven (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie leefmilieu en waterbeleid)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de uitbreiding van de drinkwatervoorziening in Vlaanderen (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie leefmilieu en waterbeleid)

Algemene bespreking, blz. 277

Sprekers : de heren G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, H. Schiltz, Ge-

meenschapsminister van Financiën en Begroting, F. Vermeiren, verslaggever, G. Verhaegen, J. Van Elewyck

Regeling van de werkzaamheden, blz. 297

Nr. 10

22 januari 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 299

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 11 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellatie (R.v.O. art. 67, 9) Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 299

Sprekers : de heren R. Maes, E. Beyssen, W. Seeuws, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, P. Peeters

Economie en werkgelegenheid, blz. 313

Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, O. Van Ooteghem, M. Olivier, N. De Batselier, A. Denys, F. Geyselings, F. Debussere, J. Ansoms, J. Gabriels, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid

Regeling van de werkzaamheden, blz. 336

Nr. 11

23 januari 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 337

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 11 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Binnenlandse aangelegenheden, blz. 337

Sprekers : de heren P. Tant, verslaggever, A. Denys, G. Temmerman, E. Vankeirsbilck, J. Desseyn, A. De Beul, M. Galle, Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, E. Beysen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 357

Nr. 12 **23 januari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 359

Ontwerp van decreet houdende instelling van een Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd

— 285 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 359

Sprekers : de heren H. De Loor, verslaggever, E. Vankeirsbilck, W. Taelman, G. Temmerman, J. Desseyn, E. Desutter, J. De Seranno, P. Tant, M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden

Artikelsgewijze bespreking, blz. 373

Sprekers : de heren J. De Seranno, M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar

1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, blz. 376

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de wijzigingen van de door KB vastgestelde gewestplannen en meer in het bijzonder de verandering van natuurwetenschappelijke gebieden in recreatiegebieden, blz. 400

Sprekers : de heren G. Beerden, verslaggever, F. Verberckmoes, mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, de heren J. Leclercq, J. De Mol, T. Kelchtermans, F. Geyselings, E. Desutter, D. Vervaet, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, mevrouw M. Smet, de heren J. De Seranno, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud

Regeling van de werkzaamheden, blz. 408

Nr. 13 **Donderdag 24 januari 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 409

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting, blz. 409

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de financiële situatie van het Vlaamse Woningfonds en de subsidiëring ervan

Sprekers : de heer A. Coppieters, verslaggever

Regeling van de werkzaamheden, blz. 412

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Valkeniers tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, over de ouderbijdrage voor kinderkribben en peuterspeelplaatsen, blz. 412

Vraag van de heer J. Valkeniers tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, over de uitbreiding van de residentiële zorg voor mentaal gehandicapten in Halle-Vilvoorde, blz. 413

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting (Voortzetting), blz. 414

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de financiële situatie van het Vlaams Woningfonds en de subsidiëring ervan

Sprekers : de heren H. De Loor, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, W. Taelman, M. Olivier, O. M eyntj ens, J. Van Elewyck, T. Kelchtermans, J. De Mol, G. Temmerman

Regeling van de werkzaamheden, blz. 429

Nr. 14 **Donderdag 24 januari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 431

Motie van Orde

Regeling van de werkzaamheden, blz. 431
Spreker : de heer J. Van Elewyck

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)

— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting (Voortzetting), blz. 432

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de financiële situatie van het Vlaams Woningfonds en de subsidiëring ervan, blz. 437

Sprekers : de heren C. Marchand, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, H. De Loor, J. Van Elewyck, M. Olivier, G. Temmerman, J. Valkeniers, J. De Mol

Regeling van de werkzaamheden, blz. 438

Ontwerp van decreet houdende instelling van een Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd

— 285 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Aangehouden stemmen, blz. 438

Spreker : de heer J. De Seranno

Hoofdelijke stemming, blz. 439

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer T. Kelchtermans tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de stortproblematiek in Limburg, van de interpellatie van de heer L. Vanvelthoven tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de verwijdering van industrieel afval in het algemeen en de gevolgen van een eventuele sluiting van de Hooge Maey in het bijzonder, van de interpellatie van mevrouw L. Detiege tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de oprichting van één centrale inrichting voor verwijdering en verwerking van giftig en gevaarlijk industrieel afval in het Vlaamse Gewest en de sanering van de industriële stortplaats Hooge Maey te Antwerpen en van de interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het afvalbeleid en de gebrekkige overheidscontrole op de stortplaatsen in het Vlaamse land

Hoofdelijke stemming, blz. 440

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de inplanting en exploitatie van verenwerkende bedrijven in Vlaanderen

Hoofdelijke stemming, blz. 441

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)

— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Gezondheidsbeleid; blz. 442

Sprekers : de heer J. De Bremaeker, verslaggever, mevrouw C. Smitt, de heren G. Anthuenis, L. Hancké, W. Peeters, F. Geyselings, H. Van Rompaey, J. Sleenckx, J. Caudron, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid

Regeling van de werkzaamheden, blz. 466

Nr. 15 **5 februari 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 467

Begrotingsstuk

Indiening, blz. 467

Ontwerpen van decreet

Indiening, blz. 467

Verslag

Indiening, blz. 467

Jaarboek

Indiening, blz. 467

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 467

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 467

Dringende vragen (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de aanwezigheid van oorlogsmateriaal op Flanders Technology International '85, blz. 468

Dringende vraag van de heer J. De Mol tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het door de Vlaamse Executieve goedgekeurde Jaarboek 1983-1984 van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu, blz. 468

Dringende vraag van de heer R. Declercq tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de afwezigheid van hedendaagse Vlaamse Cultuur op Flanders Technology International '85, blz. 469

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs, blz. 470

Interpellatie van de heer A. Laridon tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de problemen en moeilijkheden met betrekking tot het muziekonderwijs, blz. 484

Sprekers : mevrouw M. Panneels-Van Baelen, verslaggever, de heren A. Laridon, C. Moors, L. Vanhorenbeek, E. Beysen, H. Van Rompaey, J. Somers, E. Desutter, T. Kelchtermans, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs

Regeling van de werkzaamheden, blz. 487

Nr. 16

5 februari 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 489

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 489

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 489

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar

1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs (Voortzetting), blz. 489

Interpellatie van de heer A. Laridon tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de problemen en moeilijkheden met betrekking tot het muziekonderwijs

Sprekers : de heren J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, T. Kelchtermans, A. Laridon

Leefmilieu en waterbeleid, blz. 496

Interpellatie van de heer D. Vervaeke tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van afval in het algemeen en in Brussel-Halle-Vilvoorde in het bijzonder, blz. 514

Interpellatie van de heer O. Meyntjens tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de veiligheidsnormen in de petrochemische bedrijven, blz. 515

Sprekers : mevrouw G. Devos, de heren J. Somers, J. Bosmans, L. Vanvelthoven, T. Kelchtermans, mevrouw O. Lefeber, de heren G. Cardoen, M. Capoen, P. Matthys, mevrouw W. De-meester-De Meyer, de heer C. Marchand, mevrouw M. Smet, de heren D. Vervaeke, L. Vanhorenbeek, O. Meyntjens, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs

Regeling van de werkzaamheden, blz. 529

Nr. 17

13 februari 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 531

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 531

Voorstel van decreet

Intrekking, blz. 531

Verslagen

Indiening, blz. 531

Moties

Indiening en verwijzing, blz. 531

Mededeling van het Rekenhof

Indiening, blz. 532

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 532

Mondelinge vraag (R.v.O. art. 66)

Indiening, blz. 532

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 532

Motie van orde

Wijziging in verwijzing naar Commissie, blz. 532

Spreker : de heer J. De Seranno

Dringende vragen (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer E. Beysen tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de regeling van de schoolvakanties voor het schooljaar 1985-1986, blz. 533

Dringende vraag van de heer J. Van Elewyck tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over zijn beslissing niet verder aan de werkzaamheden van de Nederlandse Taalunie deel te nemen, blz. 534

Dringende vraag van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over zijn verklaring van 13 februari jongstleden in verband met de bestemming van de winst van de organisatie van Flanders Technology International '85, blz. 535

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlands beleid, blz. 535

Sprekers : de heren C. De Cooman,

verslaggever, E. Beysen, A. Steverlynck, J. Van Elewyck, P. Van Grembergen, H. Weckx, R. De Clercq, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting

Regeling van de werkzaamheden, blz. 551

Nr. 18 **19 februari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 553

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985
— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Bijstand aan personen, blz. 553
Sprekers : de heren E. De Groot, verslaggever, H. Van Wambeke, verslaggever, M. Vandenhove, A. Deneir, R. Declercq, A. Bourgeois, L. Hancké, W. Peeters, J. Somers, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg

Regeling van de werkzaamheden, blz. 581

Nr. 19 **20 februari 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 583

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985
— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming, blz. 583
Sprekers : de heren E. Desutter, verslaggever, J. Van Elewyck, E. Beysen, A. De Beul, P. Breyne, R. Van Steenkiste, P. Peeters

Regeling van de werkzaamheden, blz. 601

Nr. 20 **20 februari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 603

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985
— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming (Voortzetting), blz. 603
Sprekers : de heren C. De Clercq, W. Seeuws, R. Declercq, A. Diegenant, mevrouw L. Detiège, de heren D. Vervaet, R. Windels, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, E. Beysen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 627

Nr. 21 **21 februari 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 629

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985
— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Mediabeleid, blz. 629
Sprekers : de heren J. Bosmans, verslaggever, I. Van Belle, C. De Clercq, J. Van Elewyck, E. Beysen, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Regeling van de werkzaamheden, blz. 642

Nr. 22 **21 februari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 643

Interpellaties (R.v.O. art. 67)
Indiening, blz. 643

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)
Dringende vraag van de heer G. Temmerman tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over zijn initiatieven inzake afsluiting, wegens wanbetaling, van de nutsvoorzieningen elektriciteit, gas en water tijdens de strenge winterperiode, blz. 643

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 644

Hoofdelijke stemming, blz. 645

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 646

Hoofdelijke stemming, blz. 647

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 648

Hoofdelijke stemming, blz. 649

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)

— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 650

Sprekers : de heren J. Gabriëls, W. Seeuws, J. Somers, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, J. Van Elewyck, G. Temmerman

Hoofdelijke stemming, blz. 673

Sprekers : de heren G. Geens, Voorzit-

ter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, J. Van Elewyck, E. Beysen, A. De Beul, G. Verhaegen

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

— 291 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Voorstel tot wijziging in verwijzing naar Commissie, blz. 675

Sprekers : de heren J. De Seranno, A. De Beul

Regeling van de werkzaamheden, blz. 675

Bijlagen

Begrotingstabellen, blz. 677

13 e vergadering

Donderdag 24 januari 1985
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer J. Pede

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

C. Boeraeve-Derycke, G. Marmenout, E. Vandersmissen, J. Verniers ; gezondheidsredenen.

A. Deneir, A. Diegenant ; buitenslands.

J. Thys, L. Tindemans ; ambtsverplichtingen.

L. Vanvelthoven ; familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)

— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIE
(R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van het begrotingsdebat.

HUISVESTING

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIE
(R.v.O. art. 67,9)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de financiële situatie van het Vlaams Woningfonds en de subsidiëring ervan

De Voorzitter : Wij behandelen thans de materie waarvoor Minister Buchmann bevoegd is, met name huisvesting.

De heer Coppieters, verslaggever, heeft het woord.

De heer A. Coppieters, verslaggever (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, gedurende twee zittingen heeft de Commissie voor huisvesting de voor-

gelegde begroting besproken evenals het daarin weerspiegelde beleid van de Gemeenschapsminister, nadat deze erop gewezen had dat het hier essentieel om een investeringsbegroting gaat die in grote mate een emanatie is van vroeger genomen beslissingen.

Doelstelling van de Minister is met dezelfde middelen meer te bereiken. Dit acht hij mogelijk door bijvoorbeeld de rentetoeelagen aan het Woningfonds over een langere periode te spreiden, maar op een lagere basis, daarbij ook rekening houdend met de evolutie van het beroepsinkomen. Ook voor de leningen toegestaan door de NLM dringen zich wijzigingen op. Voor het geheel van de sector der sociale leningen zouden verder de discriminaties tussen de verschillende stelsels moeten weggewerkt worden.

Gezien de grote belangstelling van de institutionele beleggers hoopt de Gemeenschapsminister in 1985 te kunnen starten met een aantal sociale woningbouwprojecten. Het is hierbij zijn bedoeling te werken met beperkte of-ferteaanvragen waarbij de aannemer de prijs bepaalt en tegelijk voor de financiering zorgt. Aan het typecontract wordt thans de laatste hand gelegd.

Zowel de bouwpremies als de saneringspremies gaan in stijgende lijn. Gedurende de eerste 10 maanden van 1984 is er voor de bouwpremies een stijging waar te nemen van 4 procent en voor de saneringspremies van 55 procent tegenover 1983.

Wat de inkomstenverzekering betreft doen zich haast geen schadegevallen

Coppieters

voor. Hiervoor werd dan ook slechts 30 miljoen frank gedebudgetteerd.

Aangezien 85 procent van de winst op de verzekeringspremies terugvloeit, zal men voor het jaar 1985 eventueel geen premie moeten betalen. Eventueel zal de termijn van 5 jaar verlengd worden na ruggespraak met de verzekeraar.

Inzake de financiële verplichtingen op de aangegane leningen van de NMH en NLM werd beslist deze slechts voor 22,25 procent van de gewest-dotatie op de begroting in te schrijven. De rest, voor 1985 is dit 4.411 miljoen frank, zal geconsolideerd worden. Aangezien hiermee het financieringsprobleem niet is opgelost, was het derhalve nodig het investeringspakket te verminderen.

De Gemeenschapsminister wijst er ten slotte op dat het probleem van de achterstallige terugbetalingen van het Waalse Gewest aan de NMH en de NLM door de Vlaamse Executieve aanhangig gemaakt wordt bij het Overlegcomité. De daardoor opgelopen achterstand moet immers door nieuwe leningen gedekt worden, waarvan de intrestlast ook door Vlaanderen en Brussel moet gedragen worden. Dergelijke scheefftrekking is onduidbaar.

De belangrijkste opmerkingen van de leden situeren zich rond de volgende problemen.

1. Het sterk ingekrompen investeringsprogramma voor de sociale huisvesting. De Gemeenschapsminister hoopt via de alternatieve financieringswijze meer te kunnen doen dan via de klassieke weg. Hij beaamt dat de huidige middelen ontoereikend zijn. De financiële inspanningen van het Vlaamse Gewest in de bouw, vloeien bijna vijfvoudig terug naar de nationale schatkist. Ze worden echter niet gevaloriseerd in de toegekende dotaties. Om meer middelen naar de Vlaamse begroting te laten afvloeien zou het systeem van de *ristorno's* eventueel moeten worden aangepast.

2. Op de vraag of het typecontract met de institutionele beleggers aan de

Commissie zal worden voorgelegd, antwoordt de Gemeenschapsminister bevestigend. Totnogtoe echter zijn nog steeds geen teksten bekend, hetgeen meer en meer zorgen baart. Er gaan intussen kostbare maanden verloren.

3. De Commissie maakt zich eveneens zorgen om de tegenstelling tussen enerzijds de aansporingen van het publiek om te bouwen langs een intensieve informatiecampagne en anderzijds de lange wachtermijnen vooraleer men een lening via de NLM, 3 jaar, of het Woningfonds, meer dan 1 jaar, kan bekomen.

4. Er wordt ook gepleit voor een herziening van het premiestelsel voor de sanering van ongezonde woningen, teneinde de bedragen daarvan meer in overeenstemming te brengen met deze van de bouwpremie.

5. Naar verluidt zouden 64 procent van de bouwpremieaanvragen gebeuren door personen met een inkomen van minder dan 500.000 frank. Het ware wenselijk een soort profiel van de bouwpremieaanvragers op te stellen, teneinde het beleid ter zake beter op het beoogde publiek af te stemmen.

6. Ook de Commissie was van oordeel dat de verschillen in rentepeil bij de diverse maatschappijen die zich met woonkrediet inlaten tot grote discriminatie en oneerlijke concurrentie leiden. Deze rentetoelage zou bij alle maatschappijen dezelfde moeten zijn, met als enig criterium tot modulering het inkomen en de gezinslast.

7. Verschillende leden vroegen ten slotte met aandrang het begrip van de Gemeenschapsminister voor de moeilijkheden van het Woningfonds, dat voor 1984 slechts een bij komende 18 miljoen frank nodig heeft om zijn beloften na te komen. De Gemeenschapsminister is evenwel van oordeel dat het Woningfonds relatief gezien het minst moet inleveren, en betreurt dat het zich te ver geëngageerd heeft. Toch beloofde hij besprekingen met het Woningfonds te voeren en met hen naar een oplossing te zoeken.

Als gevolg daarvan werd het voorstel van enkele leden om de stemming over de artikelen betreffende het

Vlaams Woningfonds te verdagen, verworpen met 3 stemmen tegen 3 bij 4 onthoudingen, en werden de begrotingskredieten die behoren tot de bevoegdheid van de Commissie voor Huisvesting, aangenomen met 6 stemmen tegen 4.

Het weze mij ten slotte nog toegelaten, mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, dan niet in mijn hoedanigheid van verslaggever, maar als afgevaardigde van mijn fractie nog enkele beschouwingen te wijden aan de verwarrende toestand die geschapen werd door de jongste aanpassingen van de sociale huurprijzen, aan de onrustwekkende evolutie van de huurwoningenbouw op de private markt en tenslotte aan de vooruitzichten inzake het vernieuwde financieringssysteem voor de bouw van sociale woningen.

Ten eerste, de aanpassing van de sociale huur tijdens het overgangsjaar 1985. De redenen waarom men tot aanpassing van de sociale huurprijzen moet overgaan zijn iedereen voldoende bekend, namelijk het feit dat de financiële situatie van vele huurders sinds 1980 zodanig gewijzigd is, dat de hen toegestane huurverminderingen niet langer verantwoord of op zijn minst voor herziening vatbaar zijn, en verder dat de erkende vennootschappen met deze huuropbrengsten onmogelijk hun opdracht kunnen blijven vervullen, ja zelfs vele zo verlieslatend geworden zijn dat hun voortbestaan in het gedrang komt.

In uw besluit van 7 november jongstleden werd voor die aanpassing een formule uitgedokterd die heel wat vragen oproept naar de uitvoerbaarheid, de billijkheid, de spreiding van de lasten en dergelijke meer. Ik verwijs ook naar een reeds vroeger gemaakte bedenking over de beperking van het solidariteitsstelsel tot de huurders van één en dezelfde erkende vennootschap, waar Gewesten met een economische achterstand en vennootschappen die de voorrangregels strikt geëerbiedigd hebben de grootste slachtoffers te zijn. Ik ga daar vandaag echter niet dieper op in want er is nu een dringender probleem, namelijk dit van de overgangsformule voor de individuele huurberekening. Deze

Coppieters

heeft om begrijpelijke redenen paniek gezaaid bij de minstbedeelden onder de sociale huurders. Ik meen toch dat ik van minstbedeelden mag spreken als het gaat over mensen die reeds in 1980 een vervangingsinkomen zoals pensioen, ziekte- of werkloosheidsvergoeding genoten.

De bewuste overgangsformule legt aan deze mensen een bewijslast op die de meesten onmogelijk kunnen leveren. Daarvan zal afhangen of zij al dan niet billijk behandeld worden. Dat lag natuurlijk niet in uw bedoeling, mijnheer de Minister, daarvan ben ik zeker, maar het is jammer genoeg wel het resultaat van uw maatregel.

Laat ik concreet zijn. Hoeveel mensen die in 1980 reeds gepensioneerd waren, weten nog hoeveel fiscale verminderingen zij in 1980 genoten ?

Hoevelen weten er trouwens wel wat eigenlijk fiscale vermindering of abatement is ? Hoevelen zouden zelf hun aangifteformulier ingevuld en hun aanslagbiljet gelezen en begrepen hebben ? Hoevelen van hen zouden nog hun aanslagbiljet van die tijd bezitten, gesteld dat ze er een ontvingen ?

Welnu, indien zij dat bewijs niet kunnen leveren, wordt voor dat basisjaar een inkomen aangerekend dat helemaal foutief is en dat aanleiding geeft tot een huurvermeerdering, die alle perken zelfs van het fatsoen te buiten gaat.

Maar er is meer. Zelfs indien zij toch het bewijs kunnen leveren van de hun toegekende fiscale vermindering en bij vergelijking blijkt dat hun nominale inkomen, vóór belasting, met nauwelijks 18 procent gestegen is, komen zij nog tot huurprijsverhogingen van 60,70 en meer procent. Ik geef u een voorbeeld dat u kunt laten narekenen. Een gepensioneerde had in 1980 een maandelijks pensioen van 21.400 frank waarop een abatement van 143.000 frank. Zijn basishuur bedroeg 6.000 frank, hij genoot 50 procent vermindering en betaalde dus 3.000 frank. Datzelfde gezin geniet nu een pensioen van 25.414 frank of 18 procent meer. De basishuur is geactuali-

seerd naar 6.200 frank volgens de voorschriften. Daarop betaalt het gezin nu 80,25 procent of 4.975 frank. Dat is een opslag van 65 procent. Laten wij ernstig zijn. Wie kan in 2 jaar tijd een opslag van 65 procent verantwoord tegenover een huurder, die in volledig dezelfde situatie verkeert als twee jaar voordien ? Waar ligt dan de fout ? Enerzijds, in de structuur van de formule vergeleken bij de vroegere manier van berekenen en, anderzijds, in het feit dat er eigenlijk een dubbele indexering plaatsheeft, met name deze op basis van het indexcijfer bij consumptie en de actualisering van de kostprijs waarop de basishuur wordt vastgesteld.

Bovendien schiet men daarin volledig aan het gestelde doel voorbij met name al te fel gestegen inkomens in verhouding meer laten betalen en de vennootschappen opnieuw levenskansen geven. Het is geen gemakkelijke opgave, mijnheer de Minister, maar laat ik toch tenminste vragen geen formule in te voeren, die tot zulke onredelijke resultaten leidt en nog minder bewijslast op te leggen, die door de mensen niet kan worden voldaan. Zij kunnen natuurlijk altijd te rade gaan bij de ontvanger van belastingen, maar sinds jaren is reeds gebleken dat de uitreiking van de attesten van de administratie van belastingen vaak vele maanden op zich laat wachten. In sommige streken moet men er zelfs helemaal niet op rekenen. Wat gaat er inderdaad gebeuren wanneer zoveel duizenden huurders tegelijk met dezelfde vraag bij de administratie aankomen ?

Ik vraag dan ook met aandrang, mijnheer de Minister, laat voor huurders, die in dezelfde inkomenscategorie gebleven zijn, geen grotere stijging toe dan het stijgingspercentage van hun inkomen.

Een tweede beschouwing wil ik wijden aan het prangend probleem van het privé-huurwoningenbestand. Reeds vroeger heb ik ervoor gewaarschuwd dat dit op een onrustwekkende manier wordt afgebouwd, terwijl toch het aantal huurders in het Vlaamse land sinds 20 jaar gelijk blijft, met name ruim 685.000. Ik heb

er toen ook op gewezen dat de bewering van sommigen als zou de woningmarkt verzadigd zijn omdat er een groeiende leegstand wordt waargenomen, alleen maar getuigt van gebrek aan kennis van het probleem. Nu beginnen ook de vakbladen en de confederatie van het bouwbedrijf in te zien dat leegstand geen bewijs is van een woningoverschot, en dat, ik citeer, „in zijn hoofdartikel van 18 januari jongstleden het tijd wordt dat tegen de gevaren van deze empirische stelling wordt gewaarschuwd”.

Mag ik dit even verduidelijken aan de hand van de cijfers van de opeenvolgende woningtellingen en uit de analyse van AROL over de privé-bouw. Ik wil daarbij niet meer dan 5 jaar teruggaan, al was het jaar 1980 reeds bijna een rampjaar. Inderdaad was toen de bouw van woongebouwen teruggeval- len van 68.407 in 1979 naar 47.955. Voordien, in 1977 en 1976 was de bouw nog merkkelijk hoger, met name 72.382 en 76.176. We beperken ons echter tot de laatste vijf jaar en vertrekken dus van 1980, jaar waarin in België 47.955 woongebouwen werden opgetrokken. Op de privé-bouwmarkt waren er dat 36.119 waarvan 16.973 in Vlaanderen. Dit vertegenwoordigde 27.997 privé-woongelegenheden — een woongebouw kan meerdere woongelegenheden bevatten — 9.364 premiewoningen en 18.633 andere, hetzij voor eigen bewoning, hetzij voor verhuur.

Waar staan we nu ? De bouw van premiewoningen is over zijn dieptepunt heen en steeg alweer, over de eerste 10 maanden van het jaar, tot 10.189. Maar het aantal niet-premiewoningen is gedaald van 18.633 — het cijfer van de eerste 10 maanden van het rampjaar 1980 — naar 4.419 of nauwelijks een vierde.

Ik geloof niet dat er meer gegevens nodig zijn om de catastrofe af te schilderen waar wij meer geconfronteerd zijn op de privé-woningmarkt. Een logisch voortvloeisel daaruit is dan ook de kwaliteit van de woningen naar omlaag gaat. Ik geef u enkele cijfers. Het zijn de meest in het oog springende cijfers, maar ze zijn zeer sprekend. In Oost-Vlaanderen nam het aantal ongezonde woningen op tien

Coppieters

jaar tijd met de helft toe, van 16,42 procent naar 24,53 procent. Ik meen dat alle verdere commentaar overbodig is. Ik hoop dus dat ook de Vlaamse Executieve en onze Minister van Huisvesting zich van dit probleem bewust zijn, en dat zij hun opdracht ruimer willen zien dan alleen de toebedeling van premies aan bouwers en van kredieten aan maatschappijen of fondsen, hoe belangrijk dit ook moge zijn. In zulke context is het, bij voorbeeld, niet meer aanvaardbaar dat men de leegstand laat toenemen en het woningpark verder laat verloederen. Ik hoop dus dat de creativiteit, waar Minister Buchmann blij kvan gegeven heeft om de premiebouw op te krikken en de financiering van de sociale bouw te verzekeren, zich ook op het terrein van de private **huurwoningbouw** moge manifesteren.

En tenslotte, mijnheer de Minister, een laatste beschouwing, of beter gezegd een dringende vraag, in verband met wat men het systeem van de institutionele beleggers pleegt te noemen. U weet dat alle politieke groepen u daarin, de ene meer uitdrukkelijk dan de andere, hebben gesteund of op zijn minst bijgetreden.

U hebt bij velen hoge verwachtingen opgeroepen. De beleggers stonden trouwens te trappelen van ongeduld en de huisvestingsmaatschappij en hebben de kredieten broodnodig. Hun bouwactiviteiten zijn vrijwel tot nul herleid, hetgeen het probleem van de huurwoningen waar wij het daarnet over **haden**, nog groter maakt. Aanvankelijk had u reeds een eerste aanzet beloofd voor Nieuwjaar. Daarna bleek dat onmogelijk maar de concrete voorstellen, de typecontracten, gingen nog in 1984 klaar zijn.

Wij naderen nu februari maar alles blijft stil. Mogen wij vragen, mijnheer de Minister, wat daar de reden van is? Is er ergens een kink in de kabel gekomen, of wordt door de potentiële beleggers een spel gespeeld? U begrijpt dat wij daar klaarheid willen in krijgen. Wij zijn graag bereid uw beleid te steunen, maar dan mag de sector van de sociale woningbouw niet in de kou blijven. Wij wachten dus met spanning op uw antwoord. (**Applaus op tal-**

rijke banken)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Wij onderbreken thans even het begrotingsdebat om de mondelinge vragen van de heer Valkeniers tot Minister Steyaert af te handelen.

VRAGEN (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Valkeniers tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, over de ouderbijdrage voor kinderkribben en peutersuinen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Valkeniers tot mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, over de ouderbijdrage voor kinderkribben en peutersuinen.

De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, bij besluit van 3 augustus 1984 werd de nieuwe subsidiëringsreglementering vastgelegd voor kinderkribben en peutersuinen. Hierbij werden de schalen vastgesteld die als basis dienen voor de bescherming van de financiële bijdrage van de ouders in de verblijfkosten van hun kinderen in de kinderdagverblijven en in de onthaalgezinnen. In de toelage van de werkingskosten wordt de ouderbijdrage verrekend.

Naargelang de sociale herkomst van de kinderen ontvangen de diensten meer of minder aan ouderbijdragen. Nochtans staan alle kribben en peutersuinen voor dezelfde kosten. Vandaar dat een minimum-bedrag aan elke kribbe en peutersuin gewaarborgd werd. Dit laatste werd voorlopig, dit wil zeggen tot er per 1 juli 1985 definitieve ouderbijdragen zullen worden

vastgesteld, bepaald op 240 frank per dag en per kind voor de peutersuinen.

Door dit nieuwe systeem zullen de meeste kinderkribben en peutersuinen fikse bedragen moeten afstaan en terechtkomen in zeer moeilijke situaties, misschien zelfs met personeelsaf-dankingen.

Daarom wil ik de Minister de vraag stellen de voorlopig gewaarborgde bedragen onmiddellijk te verhogen tot een zelfde bedrag van 300 frank voor kribben en peutersuinen.

De Voorzitter : Minister Steyaert heeft het woord.

Minister R. Steyaert (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de gewaarborgde bedragen waarover het geachte lid spreekt zijn volgens de termen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van voorzieningen inzake kinderopvang, een toelage voor werkingskosten welke aan het kinderdagverblijf per dag en per kind wordt toegekend en die verrekend wordt met de ouderbijdrage die per dag en per kind door het kinderdagverblijf aan de ouders wordt gevraagd.

In de periode die aan dit Executievebesluit voorafging kon elk kinderdagverblijf vrij beschikken over het geheel van ouderbijdragen die door de ouders van de kinderen aan het kinderdagverblijf werden betaald. Daar deze ouderbijdragen reglementair zijn vastgelegd volgens inkomensschalen en rekening houden met gezinslasten en belastingdruk, strijkt een kinderdagverblijf met kinderen uit gezinnen met een middelgroot of groot inkomen, over éénjaar bekeken, heel wat meer inkomsten op uit ouderbijdragen dan kinderdagverblijven die in kansarme wijken zijn gelegen of een cliënteel van gezinnen hebben met eerder lagere inkomens. De instellingen mochten deze ouderbijdragen behouden daar ze tot voor de inwerkingtreding van voornoemd besluit, niet voor werkingskosten, maar enkel voor sociaal, pedagogisch & en verzorgend personeel werden betoelaagd.

Het besluit van 21 december 1983

S teyaert

voorziet dus nu, zoals gezegd, wel in een toelage voor werkingskosten. Omwille van budgettaire restricties is deze toelage vastgelegd op het gemiddelde van de ouderbijdragen in, enerzijds, de kinderkribben en, anderzijds, de peuterscholen in Vlaanderen en Brussel.

Met andere woorden, deze werkings-toelage houdt in feite een herverdeling in van het geheel van de ouderbijdragen over alle instellingen in Vlaanderen en Brussel.

Het is inderdaad niet aangewezen een instelling minder ouderbijdragen en dus minder werkingstoelagen toe te kennen omdat zij vooral met gezinnen werkt uit lagere inkomenscategorieën.

De sector van de kinderdagverblijven heeft zich uitdrukkelijk achter deze herverdeling geschaard en op die wijze een stuk solidariteit opgenomen welke ik in deze crisistijd alleen maar kan appreciëren.

Voor peuterscholen en kribben werd een verschillende werkingstoelage vastgesteld, daar in peuterscholen de werkingskosten lager liggen dan in kribben. Ook het gegeven dat het gemiddelde van de ouderbijdragen in de peuterscholen lager ligt maakte het onmogelijk de werkingstoelage op dezelfde hoogte als deze voor de kribben vast te leggen. Dit zou immers een belangrijke inlevering van de kribben met betrekking tot werkingstoelagen inhouden en aldus mogelijk leiden tot afvloeiing van onderhouds- en administratief personeel.

Uit dit alles blijkt dat de genomen maatregel een tegemoetkoming beoogt voor instellingen met financiële problemen. Stellen dat deze maatregel juist zware financiële problemen zo scheppen is dan ook een verkeerde opvatting.

Het systeem voorziet in een voorlopige werkingstoelage van 240 frank voor de kribben, met name het door het NWK geschatte gemiddelde van de ouderbijdragen in de kribben.

Evenzeer is echter reglementair voorzien dat dit voorschot retroactief zal

worden aangepast aan het peil van het reëel gemiddelde van de ouderbijdragen.

Welnu, uit alle gegevens blijkt dat dit reëel gemiddelde op dergelijk niveau zal liggen, dat van dramatische situaties welke het geachte lid suggereert, niet in het minst sprake zal zijn.

Ik kan u verzekeren dat de solidariteitsmaatregel in die mate beperkt zal blijven dat hij geen wezenlijke invloed kan en zal hebben op de tewerkstelling in kribben en peuterscholen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Valkeniers tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, over de uitbreiding van de residentiële zorg voor mentaal gehandicapten in Halle-Vilvoorde

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Valkeniers tot mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, over de uitbreiding van de residentiële zorg voor mentaal gehandicapten in Halle-Vilvoorde.

De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, mijnheer de Minister, collega's, graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Is het juist dat nog 233 bedden worden aangevraagd voor de uitbreiding van de residentiële zorg voor mentaal gehandicapten in Halle-Vilvoorde ?

2. Voor hoeveel bedden hebben uw Diensten reeds een principiële toestemming gegeven ?

3. Bestaat er een wachtlijst van niet-opgevangen mentaal gehandicapten in Halle-Vilvoorde voor dewelke reeds aanvraag werd gedaan voor een opvang in een residentieel midden ?

4. Hoeveel instellingen kampen reeds

met onderbezetting ?

5. Voor hoeveel instellingen voorziet men een noodzakelijkheid tot reconversie in de volgende 3 jaar ?

6. Hoeveel instellingen kampen reeds met financiële tekorten ?

7. Worden al deze instellingen rationeel bestuurd in die zin bijvoorbeeld dat ze alleen gehandicapten uit hun zone opnemen en aldus geen onnodige niet-vergoede transportkosten maken ?

8. Ziet u geen kans om deze financiële tekorten te delgen daar ze dikwijls een gevolg zijn van het niet tijdig op zich nemen door de overheid van aangelegene verplichtingen ?

De Voorzitter : Minister Steyaert heeft het woord.

Minister R. Steyaert (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik heb de eer het geachte lid hierna de antwoorden te verstrekken op de door hem gestelde vragen inzake de residentiële voorzieningen voor mentaal gehandicapten in het arrondissement Halle-Vilvoorde.

1. en 2. Bij mijn administratie werden 265 bedden aangevraagd ; 133 maken het voorwerp uit van een principiële akkoord voor de nieuwbouw, waarvan 18 wellicht niet verwezenlijkt worden.

3. Uit het verslag van de administratie heb ik kunnen opmaken dat er in een viertal inrichtingen wachtlijsten bestaan voor totaal 168 mentaal gehandicapten. Ik heb echter niet kunnen nagaan in hoeverre er geen „dubbel gebruik” zou voorkomen in deze lijsten.

4. en 5. Wat de bezettingsgraad betreft van de inrichtingen in het arrondissement Halle-Vilvoorde dient opgemerkt te worden dat de tehuizen en de dagcentra praktisch een volledige bezetting kennen terwijl voor de internaten en semi-internaten een lichte onderbezetting wordt waargenomen. Voor één internaat voorziet men echter om reden van een grotere onderbezetting een reconversie.

6. De financiële toestand van de in voornoemd arrondissement gelegen

Steyaert

inrichtingen, mag als bevredigend worden beschouwd aangezien reeds voor 19 van de 22 afdelingen de definitief dagprijs 1983 werd berekend. Op 4 inrichtingen na hebben deze die hierdoor aanspraak konden maken op een aanpassing van hun voorschotten de storting ervan reeds mogen noteren. Voor drie afdelingen wordt bij de administratie het dossier 1983 nog ingewacht.

7. Het antwoord op deze vraag vergt een bij komend diepgaand onderzoek Niettemin kan ik nu reeds stellen dat mijn inspectiedienst steeds adviseert geen lange ritten te maken, trouwens de reglementair voorgeschreven duurtijd ervan mag 1 uur niet overschrijden. Ik ben ermee bezig dit probleem verder te onderzoeken.

8. Ik meen dat naar aanleiding van de automatische gegevensverwerking de Gemeenschap de aangegane verplichtingen tijdig zal kunnen nakomen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)

— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van het begrotingsdebat.

HUISVESTING

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIE (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de financiële situatie van het Vlaams Woningfonds en de subsidiëring ervan

De Voorzitter : Wij behandelen verder de materie waarvoor Minister Buchmann bevoegd is, met name huisvesting.

De heer De Loor heeft het woord.

De heer H. De Loor (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, mijnheer de Minister, collega's, in onze uiteenzetting bij dit begrotingsdebat zullen wij het in het kort hebben over :

- de institutionele beleggers ;
- de inkomensverzekering ;
- de nieuwe huurprijzen ;
- de bouwpremies.

Vooraf willen wij echter waarschuwen voor de grote achteruitgang van het sociaal woningpatrimonium dat wij thans in Vlaanderen kennen. Hierdoor komt de overheid niet meer tegemoet aan het verschaffen van een behoorlijke woon- en leefruimte voor minder kapitaalkrachtige personen. De verschrompeling van de bouw van nieuwe volkswoningen is bijgevolg niet enkel in economisch doch vooral in sociaal opzicht een heel ernstige zaak, te meer daar niet kan worden ontkend dat de behoefte aan volkswoningen nog steeds groot is. Vandaar dat wij u vragen u rekenschap te geven van de ernst van de situatie en de nodige maatregelen te willen treffen om hieraan tegemoet te komen.

Ik belicht even het eerste thema : de institutionele beleggers. Het zal de Minister zeker niet onbekend zijn dat de Nationale Confederatie van het

Bouwbedrijf vreest dat er binnenkort in ons land een woningnood zal ontstaan. Ondanks het feit dat er thans ongeveer 90.000 leegstaande woningen zijn, is meer dan een derde ervan nog nauwelijks bewoonbaar, aangezien niet minder dan 77 procent van deze woningen werden gebouwd vóór 1945. Dit percentage ligt in sommige provincies, zoals in Oost-Vlaanderen, zelfs nog hoger. Vandaar dat volgens de Nationale Confederatie van het Bouwbedrijf wordt aangedrongen om de bouwsector extra te stimuleren, een stelling die ook wij zeker kunnen bij treden en trouwens naar aanleiding van vroegere uiteenzettingen reeds meermaals hebben beklemtoond. Deze oproep van de Nationale Confederatie van het Bouwbedrijf sluit overigens volledig aan bij de voorafgaande waarschuwing die wij daarnet deden.

In verband met te realiseren bouwprojecten verwacht de Minister veel heil van de institutionele beleggers, in casu de spaarkassen, verzekeringsmaatschappij en, pensioenfondsen en de kredietinstellingen, die volgens de Minister reeds grote belangstelling hebben laten blijken.

De vooruitzichten zijn dus gunstig, beweert de Minister, er zelfs aan toevoegend dat hij hoopt dit jaar nog met reeds bestaande projecten van start te kunnen gaan.

Wij vrezen, mijnheer de Minister, dat uw optimisme wel wat te groot is, vooral als we vaststellen dat tot op vandaag het typecontract, dat met deze institutionele beleggers dient afgesloten, nog steeds niet is goedgekeurd. Wij menen zelfs te weten dat er moeilijkheden zouden gerezen zijn betreffende de duur ervan.

In de Commissie zei de Minister ons te opteren voor een contractduur van 27 jaar. Als onze informatie juist is zouden de institutionele beleggers aandringen op een langere termijn van 30 en zelfs van 35 jaar.

Daarom kregen we graag van de Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoever staat het met het typecontract ?
2. Is het juist dat de bonafide beleg-

De Loor

gers op een langere termijn aandringen?

3. In bevestigend geval, bent u zinnens hen tegemoet te treden en zo ja, onder welke bijkomstige voorwaarden?

4. Wanneer en waar denkt u met het eerste project van start te kunnen gaan?

Een tweede onderwerp betreft de inkomensverzekering. Uiteraard, mijnheer de Minister, verheugen wij ons over het feit dat het aantal bouwpremie-aanvragen in stijgende lijn gaat. Wij menen echter te kunnen stellen dat de inkomensverzekering hierin geen positieve rol speelt en volgens ons lag dit binnen de verwachtingen.

Vorig jaar trouwens, naar aanleiding van de bespreking van de begroting 1984, hebben we in onze uiteenzetting gezegd dat wij deze inkomensverzekering beschouwden als een eerste stap. Vandaag doen wij dat nog altijd, daar voor ons de bescherming van de kandidaat-bouwer volstrekt onvoldoende is.

Wij mogen ten andere niet uit het oog verliezen dat bouwen een groot risico inhoudt, daar de kandidaat-bouwer zich meestal aanzienlijke financiële inspanningen dient te getroosten en daarbij verbintenissen moet aangaan van 20 à 25 jaar. Met een huidig verzekeringstijdvak van amper 5 jaar is het risico van arbeidsongeschiktheid en werkloosheid dan ook onvoldoende gedekt. Wij dringen daarom nogmaals aan opdat de dekkingperiode gevoelig zou worden verlengd met de uiteindelijke bedoeling de ganse looptijd van het leningscontract te waarborgen. Trouwens, een kandidaat-bouwer wordt slechts tot bouwen aangezet indien hij weet dat hij bij ziekte of werkloosheid verzekerd is van de verdere betaling van zijn maandelijkse annuïteiten en dit niet enkel de eerste vijfjaar. De vrees dat bij arbeidsongeschiktheid of werkloosheid de verdere afbetaling van de lening zou dienen gestaakt met als gevolg de verkoop van de woning, is thans nog bij vele bouwlustigen latent aanwezig. Hierbij willen wij ook nog aanstippen dat

de kostprijs van een dergelijke verzekering gemakkelijk draagbaar is, aangezien 85 procent van de winst op de verzekeringspremies terugvloeit.

Een gevoelige verlenging van de verzekeringsperiode zit er bijgevolg gemakkelijk in. Wij rekenen er dan ook op, mijnheer de Minister, dat u zonder verder uitstel hiervoor de nodige initiatieven zult nemen.

Alvorens deze rubriek af te sluiten vernam ik ook graag of u enig idee heeft van het aantal tussenkomsten die de verzekeringsmaatschappij vorig jaar heeft moeten doen?

Minister J. Buchmann : Het aantal tussenkomsten van de verzekeringsmaatschappijen is zeer beperkt. Een tweetal maanden geleden waren er 21 gevallen, vandaag zijn er 41 waarvan er nog een deel in onderzoek zijn en het dus nog niet zeker is dat die 41 in aanmerking komen. Het betreft hier dus een zeer klein aantal.

17.000 notificaties wil nog niet zeggen dat die al functioneren. Dat wil zeggen dat die mensen een notificatie hebben gekregen dat ze verzekerings-

gerechtigd zijn. Dus, van de 17.000 personen die gerechtigd zijn, zijn er tot hiertoe 41 schadegevallen, wat zeer weinig is.

De heer J. Van Elewyck : Hoe minder hoe liever.

De heer H. De Loor : Vandaar, mijnheer de Minister, dat het toch gemakkelijk mogelijk moet zijn deze dekkingstermijn te verlengen.

Minister J. Buchmann : Mijnheer de Voorzitter, sta me toe nog even te onderbreken. Het probleem van de dekking of van de periode van de dekking is een probleem dat eigen is aan de verzekeringsmaatschappijen en ook aan de controledienst van de verzekeringsmaatschappijen omdat het risico niet gekend was. Toen we gestart zijn heeft men zich niet langer willen engageren dan voor een periode van vijf jaar. U zal wel begrijpen dat, als de evolutie een verder verloop kent zoals het nu het geval is, wij niet beter vragen dan verder te verzekeren. De kostprijs van die verzekering is immers zo laag dat het inderdaad moeite loont om verder te verzekeren.

Het Vlaams Woningfonds, kinderkribben, peutertuinen en de zorg voor mentaal gehandicapten zijn even zovele thema's die door de heer J. Valkeniers (VU) werden behandeld. Links : VU-Senator R. Maes, die bij de algemene inleiding aankondigde dat zijn fractie de uitgavenbegroting niet zou goedkeuren

Buchmann

Men kan zich evenwel de vraag stellen of men voor een periode van 20 jaar moet verzekeren, ik geloof het niet, maar 10 jaar zou inderdaad veel beter zijn want dan zijn de afbetalingen laag in verhouding tot het inkomen. Wanneer u nagaat wat iemand die 10 jaar geleden gebouwd heeft moeten betalen, dan is dit nog slechts de prijs van een huur. Voor iemand die 20 jaar geleden heeft gebouwd — ikzelf verkeer in dat geval — is dat zelfs nog veel minder dan de huur. Men dient het risico te verzekeren.

Tot hiertoe hebben we niet meer dan 5 jaar kunnen verzekeren. We hopen deze periode te kunnen uitbreiden maar 20 jaar lijkt mij toch wat te veel.

De heer H. De Loor : Wij geven toe dat, bij het van start gaan van dit systeem, men voor een totale onbekende stond. Maar uit de cijfers blijkt dat een verruiming mogelijk moet zijn. U bent voorstander van een duurtijd van 10 jaar. Wij willen er toch op aandringen deze periode te verlengen tot 15 jaar want op 10 jaar kan er nog altijd veel gebeuren.

Zo kom ik tot mijn derde thema, de nieuwe huurprijzen. Mijnheer de Minister, wij zullen u zeker geen nieuws vertellen als we u zeggen dat de maatregelen die u eind vorig jaar uitvaardigde betreffende de nieuwe huurprijzen van 1 januari 1985 af, heel wat stof hebben doen opwaaien bij de huurders van sociale woningen, en terecht zullen we er maar aan toevoegen. Weliswaar had u aangekondigd dat de huurprijzen maximaal met 14 ten honderd mochten stijgen, maar dat er wel enkele afwijkingen zouden zijn, en daar gaat het nu juist om !

Wij kunnen u bevestigen, mijnheer de Minister, dat de ingewikkelde formules die u op 7 november 1984 — de heer Coppieters heeft daar ook reeds over gesproken — hebt uitgevaardigd geleid hebben tot enorme huuropslagen bij de huurders die van een vervangingsinkomen, bij voorbeeld werkloosheidsvergoeding, ziektevergoeding of pensioen, moeten leven. De gevallen zijn courant waarbij de stijging 100 ten honderd bedraagt en wij kennen er zelfs van 150 ten honderd.

Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat de misnoegdheid bij deze bevolkingsgroep zeer groot is. Wij menen te mogen stellen, mijnheer de Minister, dat met dergelijke enorm hoge huurprijzen, het niet meer mogelijk is nog te spreken van „sociale huisvesting”.

De sociale huisvestingssector schiet hier duidelijk aan zijn doel voorbij. Wij zouden dan ook willen aandringen opdat u hieraan dringend verandering zoudt brengen en u een nieuwe berekeningsmethode van toepassing zou maken. Als u wil dat er in de toekomst nog gesproken wordt over „sociale woningen aan sociale huurprijzen” dan moet u inderdaad dringend handelen.

Mijn laatste onderwerp handelt over de bouwpremies. Over het stelsel van de bouwpremies is ook al heel wat te doen geweest. Het huidig systeem is sinds 1 april 1983 van toepassing en kwam in vervanging van het in 1982 ingevoerde asociaal stelsel, dat wij steeds hebben bekampt en dus met succes.

Het verheugt ons te vernemen dat de gemiddelde uitbetaalde bouwpremie 211.000 frank bedraagt, een niet onaanzienlijk bedrag, dat mag worden gezegd, maar waarvan de uitbetaling toch nog heel wat mankementen vertoont.

We moeten inderdaad vaststellen dat, vooraleer de uitbetalingsprocedure van een toegekende bouwpremie wordt aangevat, de premiegenieter reeds heel wat centen heeft moeten neertellen om de ruwbouw op het niveau te krijgen waarop hij aanleiding geeft tot het in gang zetten van de uitbetalingsprocedure van de bouwpremie.

Daarbij komt nog dat de uitbetalingsprocedure dan zelf ook nog een paar maanden in beslag neemt vooraleer effectief over het geld kan worden beschikt, zodat in al die tijd de kandidaat-bouwer met zijn eigen spaarcenten en met deze van zijn lening maar moet zorgen dat zijn leveranciers en ondernemers worden betaald.

De heer E. Beysen : Dit komt omdat wij een te ingewikkelde administratie

hebben. Men kan daaraan alleen verhelpen door consequent te dereguleren.

De heer H. De Loor : Wij vragen dat aan de Minister. Mag ik u evenwel verzoeken te luisteren tot ik mijn betoog heb beëindigd ?

De heer E. Beysen : Dat zal ik met aandacht doen.

De heer H. De Loor : Mijnheer de Minister, wij weten uit ervaring dat sommige mensen werkelijk naar de uitbetaling van hun bouwpremie zitten te snakken om verdere afwerkingen aan het gebouw te kunnen doen.

Wij zijn van oordeel dat er op het vlak van de uitbetalingsprocedure naar beterschap dient te worden gestreefd en dat moet volgens ons mogelijk zijn.

De heer J. Van Elewyck : Dit dient te gebeuren door de Minister die deze materie al drie jaar beheert. Hij zal met de bedenking van de heer Beysen rekening houden !

Minister J. Buchmann : Ik zal u straks antwoorden, mijnheer Van Elewyck.

De Voorzitter : Mijnheer Van Elewyck, u heeft het woord. Mag ik u vragen uw betoog verder te zetten ?

De heer H. De Loor : Mijnheer de Voorzitter, na deze korte woordenwisseling wil ik de draad van mijn interventie weer opnemen.

Mijnheer de Minister, hebt u soms al eens gedacht aan de uitbetaling van een voorschot ? In elk geval kunnen wij u verzekeren dat veel bouwlustigen u dankbaar zouden zijn mocht u erin slagen en de toekenning en de uitbetaling van de bouwpremies te bespoedigen.

Wij hopen, mijnheer de Minister, dat u met onze suggesties en opmerkingen rekening zult willen houden en we ook een afdoend antwoord zullen krijgen op de door ons gestelde vragen. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Taelman heeft het woord.

De heer W. Taelman (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's. Ik wil de

Taelman

heer Buchmann danken voor zijn openheid bij iedere bespreking in de Commissie Huisvesting die voor ons allen een gewoonte is geworden. Niet omwille van de gewoonte zelf maar wel omwille van het feit dat alle problemen met hem ten gronde kunnen worden uitgepraat. Mijn dank uit .ik dan ook in de hoop dat hij in de toekomst geen afbreuk zal doen aan zijn gekende gewoonte.

Tijdens de uitvoerige bespreking van de begroting in de Commissie Huisvesting is het eens te meer gebleken in welke mate het beleid huisvesting in het bijzonder, zwaar gehypothekeerd blijft als gevolg van de financieringsmechanismen omtrent de investeringen verricht binnen deze sector.

Tijdens de bespreking van uw begrotingen in de voorgaande jaren hebt u steeds gewezen op de grote moeilijkheden die voortvloeien uit noodzakelijk door te voeren budgettaire besparingen binnen uw sector, als gevolg van het zeer grote aandeel van de correlatieve kredieten. Gezien zij in het totaal 95,36 procent van uw begroting bedragen rest er slechts een samen-drukbare marge van 4,64 procent.

Het doorvoeren van noodzakelijke besparingen die een effect hebben op de thesaurie-uitgaven kan als dusdanig per definitie slechts geschieden op het niveau van het belangrijke investeringspakket dat onder uw bevoegdheid valt.

Deze bekommernis hebt u in het verleden mede gekoppeld aan het feit dat op basis van de geldende ontleningsvoorwaarden op de kapitaalmarkt begin van de jaren 1980, er zich onlogische afbetalingspieken zouden voordoen in 1985, 1987 en 1990, waarna het budgettaire verloop binnen deze sector orthodoxer zou verlopen.

De noodzakelijk opgelegde besparingen die zich onder andere vertaald hebben in het beperken van de investeringen in 1984 tot het niveau van 85 procent van de oorspronkelijke bedragen en de bijkomende vermindering van de investeringen in 1985 met 15 procent treffen zeer zwaar uw begroting.

Hoopgevend hierbij, mijnheer de Minister, is het feit dat u ervoor gezorgd hebt de verminderingen van uw investeringen binnen uw enveloppe niet lineair door te trekken, maar deze wel te koppelen aan bepaalde van uw beleidsbeslissingen.

De goedkeuring van het decreet houdende wijziging van de Huisvestingscode heeft beslist de weg geopend tot de invoering van uw alternatieve financieringswijze voor de sociale huursector. U zult dan ook begrijpen dat wij uitzien naar de eerste concrete verwezenlijkingen ter zake met als effect, het financieel rationeler ter beschikking stellen van sociale huurwoningen en het verlenen van een bijkomende impuls voor de bouwnijverheid.

Het voorziene invoeren van het alternatieve financieringsstelsel heeft u toegelaten om de investeringsbedragen van andere bevoegdheidsmateries in mindere mate te doen afnemen.

De Nationale Landmaatschappij die op basis van de beslissing van de Vlaamse Executieve normaal 2.590 miljoen frank zou bekomen hebben, verkreeg 2.870 miljoen frank of 270 miljoen frank meer terwijl aan het Vlaams Woningfonds 2.960 miljoen frank werd toegekend in plaats van 2.660 miljoen frank of een bedrag van 300 miljoen frank meer.

De bijkomende verlening van middelen aan deze instellingen lost echter hun problemen ten gronde niet op. Uw inspanningen op het vlak van de begeleidingsmaatregelen voor de relance van de bouwnijverheid hebben vele gerechtigden ertoe aangezet bij deze organismen aan te kloppen ten einde leningen tegen een verlaagde intrestvoet aan te vragen.

Wij weten echter dat u ook hier niet enkel de analyse hebt gemaakt van deze moeilijke toestand maar dat u op basis van de analyse naar oplossingen zoekt, samen met deze organismen om binnen de budgettaire draagbare marge te streven naar een verhoging van hun investeringsmogelijkheden. Graag zien wij ter zake de oplossingen tegemoet waarbij wij ook weten dat u deze vooraf met de Commissie Huis-

vesting zult uitpraten.

Bij uw streven naar het vrijmaken van bijkomende middelen hebt u via de Executieve het financieringsprobleem van de sociale huisvestingssector aanhangig gemaakt bij het Overlegcomité Regering-Executieven.

Verhoopt u, mijnheer de Minister, door toedoen van een eventueel vergelijk, ook hier bij komende middelen vrij te maken die zouden kunnen gericht worden naar de verhoging van de investeringsprogramma's ?

Tenslotte zou ik, in verband met de gevolgen van de nog zeer belangrijke investeringsprogramma's van het begin van de jaren 1980 en hun financiële weerslag op de begroting, de beslissing van het consolideren van een bedrag van 4.411 miljoen frank willen beamen. Ongewone financiële aflossingschema's mogen immers het beleid niet op een ongewone manier afremmen. De door u vooropgestelde spreiding van de financiële aflossingspieken levert zowel voor de huisvestingssector als voor de andere gewestmateries nog enige bewegingsruimte.

Mijnheer de Minister, geachte collega's, de meest recente statistische gegevens inzake de bouw- en saneringspremie-aanvragen bevestigen de gunstige evolutie die werd bewerkstelligd naar aanleiding van nieuwe en herschikte beleidsmaatregelen. De relance van de bouwnijverheid vergt, ondanks alles, bijkomende uitgaven op het niveau van het Gewest; zonder dat het Gewest als dusdanig zich op enig aandeel van de meeropbrengsten die er het gevolg van zijn, kan beroepen. Hierbij rijst dan ook de vraag of niet kan of moet gestreefd worden naar het uitbouwen van een mechanisme waarbij het gewest minstens tot een recuperatie zou kunnen overgaan van financiële impulsen die zij heeft verleend ?

Vast staat dat, nu de kentering in de bouwactiviteit duidelijk merkbaar wordt, de ondersteuningsmaatregelen zeker niet mogen worden afgebouwd.

Mijnheer de Minister, de door u aangekondigde nieuwe huurprijsreglementering, voor de sociale huisvestingssector heeft ingang gevonden op

Taelman

1 januari 1985. Deze reglementering die voorziet in de aanpassing van de sociale huurprijzen blijft, ondanks uw voornemen om naar een grotere sociale gelijkheid te streven, onthaald te worden op gemengde gevoelens.

Bewust van het feit dat reglementeringen doorgaans nooit een ideale oplossing bieden die eenieder kan bevredigen, had ik graag van u vernomen welke maatregelen overwogen worden ten einde bepaalde aangehaalde buitensporige **huurprijsstijgingen** te regulariseren.

Mijnheer de Minister, zoals ik gesteld heb in de aanvang van mijn betoog hebt u ons doorgaans altijd aangenaam verrast met uw voorstellen om gerezen problemen op te lossen. U begrijpt dan ook dat wij geboeid durven uitzien naar mogelijke nieuwe initiatieven die het bevredigen van de **huisvestings**behoefte verder mede helpen ondersteunen. (**Applaus bij de leden van de PVV en de CVP**)

De Voonitter : De heer Olivier heeft het woord.

De heer M. Olivier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, voor de sector huisvesting van de Vlaamse Gemeenschap is 1984 een belangrijk jaar geweest. Het ontwerp van decreet, houdende wijziging en aanvulling van de Huisvestingscode werd goedgekeurd. Hierdoor kreeg de alternatieve financiering van de sociale huisvesting haar beslag. Bij besluit van 7 november 1984 werd ook het huurstelsel in de sector van sociale huisvesting grondig aangepast. Voor 1985 staat men voor de herstructurering van de **huisvestingsmaatschappijen**, dit krachtens de wet tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut, die onlangs werd goedgekeurd.

Ik sluit mij dan ook zeer graag aan bij wat de heer Taelman heeft gezegd over de manier waarop wij de kans krijgen in de bevoegde commissie over allerlei problemen inzake de huisvesting te debatteren. Wij danken ook heel speciaal de verslaggever, collega Coppieters, die de behandeling

van de begroting in de Commissie op een deskundige manier heeft weergegeven.

Anderszijds hebben we het regeerakkoord voor de Vlaamse Executieve waar, onder meer inzake huisvesting, volgende interessante passages in herinnering kunnen gebracht worden.

Het is misschien goed, na drie jaar beleid, daar toch even te blijven bijilstaan. In het regeerakkoord stond letterlijk dat :

— er dient gestreefd naar de volledige integratie van de verschillende premiereglementeringen ;

— het huisvestingsbeleid prioritair moet gericht blijven op het in stand houden, de sanering, de verbetering en de aanpassing van het bestaande w'oningpatrimonium ;

— het zogenaamd enig dossier zal ingevoerd worden ;

- voldoende kredieten moeten worden voorbehouden voor het toestaan van leningen voor sociale en middelgrote woningen tegen aanvaardbare rentevoeten ;

— een stelsel van woonsparen zal onderzocht worden ;

— de verschillende stelsels van hypothecaire leningen zullen worden herzien ;

— de nationale parastatale instellingen zullen vervangen worden door geëigende regionale organen ;

— betere voorlichting van de bevolking, beperking van de formaliteiten, enzovoort zal ingevoerd worden.

De beleidsverklaring, enerzijds, en de financieel moeilijke situatie, anderzijds, zetten ons noodgedwongen tot voorzichtigheid aan. De gevolgen blijven niet uit :

— in de sector van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting wordt eerder sporadisch gebouwd ;

— het Vlaams Woningfonds is in zijn mogelijkheden zwaar getroffen ;

— de lijst van aanvragen tot het bekomen van een individuele lening bij de

Nationale Landmaatschappij is indrukwekkend lang ;

— het stelsel van de premies blijft onoverzichtelijk en alternatieve vormen van kredietverstrekking blijven uit.

Samen wil ik, uitgaande van bepaalde algemene vaststellingen, twee domeinen specifiek benaderen, namelijk de diverse premiestelsels en de kredietverstrekking.

Aangezien andere collega's nog verschillende punten zullen behandelen en collega Coppieters al een bepaald aspect benaderd heeft — beperk ik mij tot enkele vaststellingen en conclusies.

Wij stellen vast, dat, niettegenstaande de grote aangroei in de periode 1970-1981 er, volgens de enquête van het NIH 308.810 woningen van slechte kwaliteit blijven. Hiervan zijn 175.000 à 180.000 woningen te saneren en 35.000 woningen waar alleen een uitgebreide verbouwing de woning weer „leefbaar” kan maken. Verder zijn 90.000 woningen voor sloping vatbaar. Van deze woningen worden 30.000 à 35.000 woningen betrokken door personen die ouder zijn dan 60 jaar.

Ik meen dat de Nationale Confederatie voor het Bouwbedrijf in haar onderzoeken ter zake tot dezelfde resultaten is gekomen. Daarenboven hebben 2/3 van de huizen in Vlaanderen een basisuitrusting inzake comfort en 1/4 moet het stellen met de minimum-uitrusting. Voor 11 procent van de huizen is dit minimum zelfs niet aanwezig.

Opvallend is dat deze woningen dateren van voor 1946 en meestal betrokken zijn — het is belangrijk dit te onderstrepen — door gezinnen met 5 of meer kinderen of door mensen van 60 jaar en ouder.

Daarenboven zijn 15 procent van de woningen in Vlaanderen overbevolkt. Het aandeel van gezinnen met drie en méér kinderen is hier het hoogst. In de meeste gevallen gaat het om te kleine slaapkamers (32 procent), een te kleine keuken (26 procent) of een te kleine woonkamer (10 procent).

Uit deze vaststellingen kan men reeds

Olivier

verschillende conclusies trekken.

Ten eerste, het is opvallend dat er een tekort blijft aan goede woningen.

Ten tweede, het aantal te saneren woningen is respectabel. Hierbij stelt zich de vraag — en wij hebben al een voorstel ingediend om de saneringspremie gevoelig te verhogen — of dit niet op het niveau van het stelsel van de bouwpremies kan gebeuren. Misschien kan een gedeelte van het bedrag dat u zult vrij krijgen inzake de aan het voorziene budget inkomstenverzekering in deze sector worden gemppt.

Ten derde, bijzondere aandacht dient besteed aan de huisvesting van bejaarden. Wanneer wordt een premie toegestaan voor ombouw of aanpassing van bestaande woningen aan de noden van bejaarde gezinnen?

Ten vierde, de grootste aandacht moet gaan naar de huisvesting van gezinnen met meerdere kinderen. Hierin is de activiteit van het Woningfonds bijzonder belangrijk. Aan het Vlaams Woningfonds moeten ruimere middelen toebedeeld worden.

Een tweede belangrijke vaststelling is de drang van de Vlaamse bevolking naar eigendomsverwerving. De rentevoeten op de markt zijn evenwel te hoog. Wij geven dit volmondig toe.

De vraag voor sociale leningen ligt in stijgende lijn. De bereidheid tot bouwen blijkt uit de forse stijging van de bouwpremieaanvragen: 9.535 in 1982; 12.818 in 1983 en 13.156 in 1984. Wij wensen hier ook te onderstrepen, mijnheer de Minister, dat het initiatief dat u, op voorstel van enkele collega's hebt genomen, toch wel de goede beslissing inhield.

De aanvragen tot het bekomen van een saneringspremie liggen ook in stijgende lijn. In een nog versneld tempo noteren wij 4.769 aanvragen in 1980; 6.340 in 1981; 7.280 in 1982; 8.624 in 1983 en voor 1984, 12.820 aanvragen.

Bovendien is er het grote aantal gezinnen dat op een wachtlijst staat tot het bekomen van een „sociale” lening.

Bij de Nationale Landmaatschappij werden, alleen voor leningen nieuwbouw, einde december 1984 — 2.867 aanvragen genoteerd voor een bedrag van 5,3 miljard frank.

De provincie Antwerpen heeft 533 aanvragen in voorraad; Brabant 510; Limburg 645; Oost-Vlaanderen 557 en West-Vlaanderen 622.

In 1984 werden voor nieuwbouw slechts 750 leningen toegestaan voor een totaal bedrag van 1,3 miljard frank. Als we dit verdelen over een dertigtal maatschappijen betekent dit ongeveer 25 leningen per maatschappij. In West-Vlaanderen werden er 126 leningen toegestaan, in Oost-Vlaanderen 161, Limburg 154, Brabant 135 en Antwerpen 174.

Indien aan de Nationale Landmaatschappij hetzelfde bedrag als in 1984 zou worden toegestaan, zal men — en in de Commissie hebt u dat ook gezegd — gemiddeld zeven en een half jaar moeten wachten vooraleer men aan de beurt komt. Voor West-Vlaanderen is dit bij voorbeeld gemiddeld tien jaar.

We spreken dan nog niet van de kredieten bestemd voor de verbetering van het bestaande patrimonium waar in 1984 464 leningen werden toegestaan voor een bedrag van circa 700 miljoen frank. Zoals iedereen weet bestaat het probleem van de plafonnering hier niet.

Bij het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen is de toestand even dramatisch. In 1984 werden 2.029 leningen toegekend; 75 procent of 1.516 leningen werden toegekend aan gezinnen met 3 kinderen; 345 of 17 procent waren aanvragers met 4 kinderen; 100 of 4,93 procent hebben 5 kinderen; 42 of 2 procent hebben 6 kinderen en 26 of 1,3 procent hebben 7 en meer kinderen.

Bij analyse van de vereffende leningen voor de periode 1 januari 1984 — 30 juni 1984 met name 1.161 stelt men vast:

1. dat 527 leningen of 45 procent toegekend werden aan gezinnen waarvan het netto-belastbaar inkomen lager is dan 520.000 frank;

2. dat 725 leningen of 62 procent een netto-belastbaar inkomen heeft dat lager is dan 620.000 frank;

3. dat 1.004 leningen of 86 procent behoren tot de inkomstenklasse 0 tot 770.000 frank.

Het aantal aanvragen is belangrijk en de middelen zoals omschreven in de begroting ontoereikend. Uitgaande van deze vaststelling en rekening houdend met de financiële situatie durf ik volgende suggesties doen.

Ten eerste, het uniformiseren van de inkomenscategorieën tot het bekomen van een sociale lening of een premie. Om in het genot te komen van een maximale bouwpremie is het toegelaten maximum-inkomen vastgesteld op 500.000 frank; voor een saneringspremie of renovatiepremie 400.000 frank, verhoogd met 30.000 frank per kind ten laste; voor een kooppremie 702.000 frank, verhoogd met 46.800 frank per kind ten laste.

Dit laatste bedrag is ook de grens om een lening te bekomen bij de NLM. Bij het Vlaams Woningfonds is daarentegen het toegelaten inkomen bepaald op 1.042.400 frank, voor een gezin met 3 kinderen, verhoogd met 46.800 frank vanaf het vierde kind.

Daarentegen is het inkomen, om nog in het genot te zijn van een degressieve premie, geplafonneerd op 1.250.000 frank voor de bouwpremies en 1.500.000 frank voor het bekomen van een sanerings- of renovatiepremie. Anderzijds komen heel wat gezinnen in aanmerking voor deze sociale voordelen zonder er echt recht op te hebben.

Zo heb ik het meegemaakt hoe iemand die 6 appartementen en 1 villa had, 3 handelszaken exploiteerde en een kapitaalverhoging gedaan had van verschillende miljoenen, recht had op een volledige bouwpremie en in het genot zou gekomen zijn van een maximale lening bij de NLM tegen 6,5 procent. De techniek is gekend; men groepeerde alle eigendommen in een vennootschap en alles komt terecht.

Andere gevallen komen meer frequent voor. Voor het bepalen van de

Olivier

inkomenscategorieën neemt men de netto-belastbare inkomsten van 2 jaar terug in aanmerking.

Het komt dikwijls voor dat men geen inkomen heeft gehad in het referentiejaar. Onderzoekt men de inkomsten van het jaar waarin de lening of premie wordt toegezegd dan overstijgen deze dikwijls de toegelaten inkomensgrenzen.

In een krappe financiële situatie moeten in de eerste plaats deze schrijnende onrechtvaardigheden worden weggevoerd. Dit kan door de **inkomensplafonds** van bouw- en **saneringspremies** gelijk te schakelen en terug te brengen op bij voorbeeld 750.000 frank, rekening te houden met het **vermoedelijk** inkomen van het jaar waarin de lening of premie wordt toegestaan ; de intrestvoet bijvoorbeeld 5-jaarlijks te herzien naargelang het inkomensverloop.

Ten tweede, het uniformiseren van de premiebedragen. Door de voorwaarde te beperken en strenger op te treden zou de saneringspremie gemakkelijk op het niveau van de bouwpremies kunnen gebracht worden. Dit zou voor heel wat gezinnen met lagere inkomens een welgekomen steun betekenen.

Ten derde, het aanpassen van de rentevoeten van de sociale leningen. De discussies zijn gekend. „Meer middelen kunnen alleen vrijgegeven worden wanneer de rentevoeten aangepast worden”, hebt u, mijnheer de Minister, herhaaldelijk verklaard.

Naar ik ben ingelicht zou het Woningfonds reeds een voorstel uitgewerkt hebben waarbij voor de laagste inkomenscategorie de stijging 1 procent zou bedragen en voor de hoogste categorie 3 procent. Zal dit ook het geval zijn voor de Nationale Landmaatschappij ? Er moet in ieder geval iets gebeuren. Het mag niet dat mensen die willen bouwen tot tien jaar moeten wachten om in aanmerking te kunnen komen. Als men maar een vijftiengestigal leningen per maatschappij kan toestaan, dan zouden wij er best helemaal mee stoppen. Het gaat niet op enkele gezinnen tevreden

te stellen en er honderd of tweehonderd te ontgoochelen.

Er weze opgemerkt dat men vooral voorzichtig moet zijn met de laagste inkomens en de gezinnen met kinderen. Hierin moet het Vlaams Woningfonds een belangrijke rol spelen en kunnen blijven spelen. Deze organisatie heeft in het verleden bewezen dat zij aan deze problematiek op de meest adequate manier tegemoet komt.

Onafhankelijk van deze twee instellingen zou ook voor de niet-gegadigden, conform de verklaring van de Executieve van 1981, een stelsel van goedkope bouwleningen op punt gesteld worden. Bepaalde private organismen stellen een deel van het budget hiervoor ter beschikking. Waarop wacht de ASLK om een gelijkaardig initiatief te nemen ?

Wij hopen dan ook, mijnheer de Minister, dat deze begroting, die wij als een uiting van uw beleid goedkeuren, u verdere mogelijkheden zal bieden om een progressief gezins- en kindvriendelijk huisvestingsbeleid te voeren, waar ook de draagkracht van de gezinnen doorslaggevend zal zijn. **(Applaus bij de CVP en de PVV)**

De Voorzitter : De heer Meyntjens heeft het woord.

De heer O. Meyntjens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, vooreerst wil ik de verslaggever feliciteren met zijn degelijk verslag. Ook vraag ik u bij voorbaat mij te willen verontschuldigen indien ik in herhaling zou vallen met wat vorige sprekers hier reeds hebben gezegd. Gelet op het groot aantal sprekers is dit evenwel bijna onvermijdelijk.

Nu bouwen of nooit ! Met deze slogan probeert de overheid vandaag de bouwactiviteit bij de publieke opinie te stimuleren. Niemand zal het nut van een dergelijke campagne betwijfelen. Als er één economische sector is waarvan de activiteit terug dient aangezwengeld te worden, is het zeker de bouw.

Toch kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat de overheid op dit vlak een gevaarlijk spel speelt. De publie-

ke opinie wordt door de overheid aangespoord nu te bouwen, terwijl diezelfde overheid de financiële middelen voor de bouwsector terugschroeft. Aangezien de centrale Regering systematisch weigert de Vlaamse Gemeenschap voldoende financiële middelen ter beschikking te stellen, ziet de Vlaamse Regering zich verplicht alle investeringsprogramma's voor 1985, zonder enige selectiviteit, terug te brengen tot 70 procent. Ook de Huisvestingssector kreeg hetzelfde lot toebedeeld.

Nochtans moeten wij vaststellen dat de inspanningen van de Vlaamse Regering in belangrijke mate hebben bijgedragen tot de gedeeltelijke opleving van de bouwsector. De slogan „Nu bouwen of nooit” wordt dankzij deze inspanningen gedeeltelijk concreetiseerd.

Wat zet de centrale Regering, die mede deze promotiecampagne ondersteunt, hier tegenover ? Drie keer niets !

„Koken kost geld”, is een spreuk die blijkbaar alleen op haar eigen beleid van toepassing is. Bovendien slurpt de centrale Regering alle voordelen op die voortvloeien uit het stimuleren van de bouwsector. De Vlaamse Regering geeft uit, de centrale Regering ontvangt en geeft geen cent terug. Hiermee is nogmaals aangetoond, dat de staatshervorming noodzakelijk moet leiden tot een financiële autonomie van de Gewesten Zonder financiële middelen is elk beleid, hoe waardevol en creatief het ook moge zijn, tot mislukken gedoemd.

Ter gelegenheid van de bespreking van de begroting van huisvesting, had ik graag enkele opmerkingen geformuleerd bij het gevoerde beleid. De recente huuraanpassing in de sociale huisvestingssector lokte heel wat kritiek uit. In de pers verscheen, als gevolg van een slechte interpretatie en toepassing van het betrokken besluit, de ene rechtzetting na de andere zodat de huurders uiteindelijk niet meer wisten waar ze aan toe waren.

U zal begrijpen, mijnheer de Minister, dat gepensioneerde huurders slapeloze nachten beleefden wanneer ze van hun erkende vennootschap te ho-

Meyntjens

ren kregen dat hun huurprijs met veelvoud van 14 procent de hoogte zou ingaan. U had, mijnheer de Minister, deze paniecreactie bij de huurders kunnen voorkomen door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de erkende vennootschappen tijdig en volledig in te lichten over deze huuraanpassing. Ik hoop dat de herziening van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 november 1984 voor alle huurders van sociale woningen opnieuw orde op zaken zal stellen.

De invoering van de mogelijkheid beroep aan te tekenen tegen de berekening van de huur en de huurlasten, samen met het inzagerecht, is ongetwijfeld een pluspunt. Heel wat misbruiken kunnen hierdoor weggewerkt worden. Een degelijke informatie van de huurders over deze problematiek, lijkt mij echter aangewezen willen beroepsmogelijkheid en inzagerecht geen dode letter blijven.

Het aantal bouwpremie-aanvragen lag in 1984 met 13.156 ver boven de verwachtingen van 10.000 aanvragen. Ten opzichte van 1982 betekende dit een stijging van liefst 38 procent. De bouwsector kan met deze evolutie alleen maar goed varen. De aanzienlijke stijging van het aantal aanvragen voor een bouwpremie heeft echter tot gevolg dat de kredieten op de begroting niet meer volstaan. De aanvragers van een bouwpremie dienen hierdoor steeds langer te wachten op de uitbetaling van hun premie. Voor 1985 zal de situatie er niet op verbeteren. Met de kredieten bestemd voor 1985 werd de achterstand in de uitbetalingen van bouwpremies voor 1984 ingelopen. Wanneer de groei in het aantal bouwpremie-aanvragen zich dit jaar doorzet, mogen we aannemen dat de kredieten in het midden van 1985 weerom uitgeput zullen zijn. Een groot deel van de aanvragers zal dus moeten wachten op een uitbetaling tot de kredieten van 1986 beschikbaar zijn.

Met het vooruitschuiven van de problemen komt men helaas niet tot een oplossing. Men hoeft zich niet te spiegelen aan het slechte voorbeeld van de nationale Regering.

Ik weet, mijnheer de Minister, dat uw Administratie de **bouwpremie-aanvragen** met bekwaame spoed probeert af te handelen maar dat het schoentje nijpt bij de thesaurie die **normalerwijze** de uitbetalingen stopzet wanneer de kredieten uitgeput zijn.

De werking van de Gewestelijke Comité's voor de Huisvesting zal echter in het gedrang komen indien de vijf, door het Nationaal Instituut voor de Huisvesting tewerkgestelde werklozen, zouden moeten afvloeien. Naar wij vernamen zou er op de begroting 1985 geen enkel bedrag uitgetrokken zijn om de kosten, verbonden aan de verdere tewerkstelling van deze vijf tewerkgestelde werklozen, te dragen. Rekeninghoudend met de benarde financiële situatie van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting en het personeelstekort dat zich daar voordoet, zou ik er willen op aandringen de mogelijkheid te onderzoeken om deze tewerkgestelde werklozen in dienst te houden.

Een feit is alleszins dat het bouwpremie-systeem dringend dient te worden herzien rekening houdend met de beschikbare kredieten. Uitgaande van een aantal vaststellingen zou ik graag enkele suggesties formuleren die ter gelegenheid van deze herziening verder onderzocht kunnen worden.

We stellen vast dat de „sociale” leningen, die gegeven worden door de erkende vennootschappen van de ASLK, niet tot uitputting van de ingeschreven kredieten opgenomen worden, dit omdat eventuele ontleners de rentevoet van 10 procent nominaal duidelijk niet kunnen dragen.

Aan de andere kant stellen we vast dat de Nationale Landmaatschappij voor een open of half open bebouwing op minimum 5 are nog steeds leningen geeft aan 6,25 procent nominaal, en dat de in de begroting 1984 ingeschreven kredieten voor bouw en saneringspremies verleden jaar niet volstonden om aan de vraag te voldoen. De vraag is of de kredieten die dit jaar zijn ingeschreven zullen volstaan. De gemiddelde bouwpremie loopt in Vlaanderen op tot tegen de 200.000 frank en wordt nog steeds uitbetaald tot een inkomen van 1.250.000 frank netto-belastbaar, degressief welis-

waar.

Zou het derhalve niet goed zijn om te onderzoeken of het niet nuttiger zou zijn een gedeelte van de kredieten, die nu besteed worden aan de zeer goedkope leningen van de Nationale Landmaatschappij, en de relatief hoge bouwpremies te gebruiken om via een rentetoeelage de intrestvoet van de sociale leningen van de door de ASLK erkende vennootschappen te drukken tot een voor kandidaat-ontleners haalbare rente. Zelfs sociaal zou dit leiden tot een groter evenwicht daar het naar mijn mening toch niet opgaat dat men voor de aankoop van een sociale rijwoning een interestvoet moet opbrengen van 10 procent terwijl men in dezelfde voorwaarden voor een kleine villa kan lenen tegen 6,25 procent.

Ik stel hier geen precieze cijfers voorop omdat ik deze uiteenzetting enkel beschouw als een suggestie aan de bevoegde Minister om over deze problematiek na te denken en hem graag de gelegenheid laat ze te onderzoeken om zelf tot evenwichtige voorstellen te komen

In de lopende uitgaven van de begroting 1985, werden, naar wij vernamen, 82 miljoen frank te weinig rentesubsidies voor het Vlaams Woningfonds ingeschreven. Door slechts 57 procent van de nationale rentelast op te nemen terwijl u in realiteit 60,3 procent had kunnen krijgen, wordt het Woningfonds in zware financiële problemen gebracht. U mag toch niet vergeten dat 48 procent van de leningsaanvragen bij het Woningfonds dienen ter financiering van nieuwbouwverrichtingen. Niet alleen het Woningfonds maar tevens de bouwsector zal hier dus de weerslag van ondervinden.

Het investeringsplafond werd hierdoor van 3,8 miljard frank in 1984 teruggebracht naar 2,8 miljard frank voor 1985 niettegenstaande de reële behoeften van het Woningfonds in stijgende lijn gaan.

Eigenlijk gaat het hier om een louter fictieve verlichting van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Het meest schrijnende hierbij is dat het Vlaams Woningfonds, dat totaal zelfstandig werkt, zijn reële percentages

Meyntjens

niet krijgt ingeschreven, terwijl dit wel het geval is voor de unitaire parastatale instellingen als de Nationale Landmaatschappij en de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

Om het investeringsplafond toch te kunnen opvoeren, stelt het Woningfonds voor zijn rente-aandeel in de obligatieleningen van 3,50 tot 4,50 procent op te voeren, wat voor het Vlaamse Gewest een constante rentetoeelage van 275 miljoen frank inhoudt.

Wanneer het Vlaamse Gewest anderzijds jaarlijks een vast bedrag als rentetoeelage, gesteund op een ontleenvermogen van 2,8 miljard frank, in de begroting inschrijft, zou het investeringsplafond tot 3,335 miljard frank kunnen verhoogd worden. Dit voorstel houdt echter tevens in dat het Woningfonds onmiddellijk een verhoging van de rentevoeten van zijn leningen zal dienen in te voeren om op die manier de bijkomende last van 1 procent van het renteaandeel te recupereren.

Ik hoop, mijnheer de Minister, dat u dit voorstel van het Woningfonds ernstig zal onderzoeken. Er zal, hoe dan ook, toch een regeling moeten uitgewerkt worden om het Woningfonds in staat te stellen zijn opdracht naar behoren te laten uitvoeren.

Vooraleer tot mijn besluit te komen, wil ik nog enkele losstaande opmerkingen maken.

De Vlaamse Regering hechtte haar goedkeuring aan de invoering van een systeem van institutionele beleggers voor de bouw van sociale woningen. Op korte termijn zal dit systeem zeker kunnen bijdragen tot de beperking van de tekorten in de huisvestingssector. Nochtans stellen wij vast dat er nog steeds geen werk is gemaakt van de uitvoeringsbesluiten aangaande de institutionele beleggers. Graag vernemen wij van de Minister wanneer die uitvoeringsbesluiten zullen verschijnen ?

Zal er bij de opstelling van deze besluiten een poging gedaan worden om de prijs van de sociale woningen te

vermindern, zonder aan de kwaliteit van de woningen te raken ? Ik stelde hier reeds voor de prijs van een sociale woning forfaitair vast te stellen en de architect te belonen wanneer hij onder dit forfaitair bedrag blijft. Ik hoop, mijnheer de Minister, dat u dit voorstel zal inbouwen bij de opstelling van de uitvoeringsbesluiten aangaande de institutionele beleggers.

De rationalisering van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting kan slechts tot resultaten leiden wanneer ook op lokaal vlak deze rationalisering wordt doorgezet. Een eerste vereiste is dan zeker de fusie van de bestaande bouwmaatschappijen. Hoe wil men immers een coherent, besparend en creatief huisvestingsbeleid voeren wanneer in gefusioneerde gemeenten elke deelgemeente zijn bouwmaatschappij blijft behouden ?

Een coherente aanpak van het probleem van de overbezetting bij grote gezinnen, van de ontevredenheid omtrent de geluidsisolatie en van de vraag naar meer mogelijkheden bij verbouwingswerken, is slechts mogelijk wanneer het aantal bouwmaatschappijen en door fusie drastisch wordt teruggeschoefd.

De band tussen de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de lokale bouwmaatschappijen en zal hierdoor duidelijker en hechter worden, de band tussen lokale bouwmaatschappijen en de bevolking vereenvoudigd.

Voor de renovatie van sociale bouwprojecten in dorpen en steden zullen de erkende vennootschappen voor 60 ten honderd gesubsidieerd worden door het Ministerie voor Ruimtelijke Ordening. Anderzijds kunnen deze vennootschappen voor diezelfde projecten een beroep doen op een prefinanciering van 100 ten honderd door Huisvesting.

Met een dergelijk systeem van subsidiëring en prefinanciering, samen 160 ten honderd, wordt het stopzetten van de renovatie van sociale bouwprojecten voor de erkende vennootschappen een winstgevende zaak. De Vlaamse Regering dringt reeds lang aan op duidelijk ke afspraken dienaangaande tussen beide Ministers.

Mag ik van de Minister vernemen of er reeds afspraken werden gemaakt met het Ministerie voor Ruimtelijke Ordening en wat deze afspraken inhouden ?

Tot slot van mijn tussenkomst zou ik nogmaals willen aandringen op de noodzakelijke regionalisering en herstructurering van de huisvestingssector. Op uitzondering van de nieuw op te richten Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, zijn alle structuren voor handen om deze regionalisering en herstructurering te realiseren. Het Nationaal Instituut voor de Huisvesting kan, wat Vlaanderen betreft, perfect worden overgeheveld naar de Administratie voor de Huisvesting van het Vlaams Ministerie. Het onderdeel, technische goedkeuring, kan nationaal blijven en onder één of andere vorm worden aangehecht bij het Ministerie van Openbare Werken.

De tak ruilverkavelingen van de Nationale Landmaatschappij kan worden ondergebracht bij de Administratie van de Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu. De sectie huisvesting van de Nationale Landmaatschappij kan samen met de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting worden geherstructureerd tot een nieuw op te richten Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. De structuren zijn aanwezig.

Het enige wat nu nog ontbreekt is de politieke wil om deze regionalisering waar te maken. Waarom werd tot hier toe nog steeds de kans niet aangegrepen om een volledig autonoom en Vlaams huisvestingsbeleid uit te werken ?

Ik geloof, mijnheer de Minister, dat het voor u een punt van eer zou moeten zijn om, langs de opstelling van een kaderdecreet, het initiatief te nemen tot de regionalisering van de huisvestingssector. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, meerdere sprekers hebben gehandeld over onderwerpen die ook op mijn verlanglijstje stonden. Ik zal trachten niet in herhaling te vallen. Mij aan-

Van Elewycck

sluitend bij wat sommigen reeds hebben gezegd, dank ik vanzelfsprekend de verslaggever evenals de Minister voor zijn bereidheid bepaalde problemen te bespreken ook met zijn medewerkers. De Minister zelf heeft ervaren dat dit vermoedelijk niet de slechtste weg is. Op die wijze kan hij, ook bij de parlementsleden, beroep doen op hen die in deze materie praktische ervaring hebben, zodat in deze toch belangrijke sector een goede wiselwerking tot stand kan komen.

Mijnheer de Minister, het decreet over de alternatieve financiering voor de sociale huisvesting is er wel, maar het ontwerp van uitvoeringsbesluit is er nog niet. Wij nemen aan dat u bij de door u gedane toezeggingen blijft, met name dat dit belangrijke document samen met de leden van de Commissie voor Huisvesting zal worden besproken.

De traagheid waarmee deze kwestie behandeld wordt geldt ook voor andere terreinen. Men zal zich herinneren dat op een bepaald ogenblik, in omstandigheden waarover wij uitvoerig hebben gehandeld, beslist werd de tweejaarlijkse aanpassing van de huurprijzen in de sociale woningbouw die op 1 juli 1984 had moeten doorgaan, te verdagen naar 1 januari 1985, onder meer met de motivering dat u tijdig bepaalde uitvoeringsbesluiten wilde treffen in verband met nieuwe opvattingen over de huurprijzen.

Het duurde tot november 1984 vooraleer het nieuwe basisbesluit door de Executieve werd bekrachtigd. In dat nieuwe basisbesluit dat vanaf 1 januari 1985 moest worden toegepast, staat vermeld dat nog voor ten minste zeven punten door de Executieve uitvoeringsbesluiten moeten worden getroffen. Die uitvoeringsbesluiten zijn nog steeds niet uitgevaardigd en toch moet het geheel vanaf 1 januari 1985 van kracht worden. „Tijdig maatregelen nemen” was nochtans voor u, mijnheer de Minister, de basis om te verklaren dat de herziening van 1 juni 1984 verdaagd werd naar 1 januari 1985.

Door aldus te handelen maakt u het

de erkende vennootschappen niet gemakkelijk, evenmin als de huurders en kandidaat-huurders in de sociale woningbouw. Hoe wil u bij voorbeeld type-huurcontracten doen ingaan op 1 januari 1985 wanneer die slechts eind januari 1985 zullen goedgekeurd zijn? Wat gebeurt er in die tussenperiode? Op welke wijze moet men het bestaande basisbesluit, dat juridische kracht heeft, uitvoeren als de uitvoeringsbesluiten ervan niet voorhanden zijn? Daarenboven ziet u de kans om, ook al heeft deze procedure zo lang geduurd, de besluiten niet voorafvoor advies aan de Raad van State voor te leggen.

Ik waarschuw u daar ernstig voor. Wij hebben u over dat probleem geïnformeerd langs de daartoe geëigende kanalen. Wij hebben het gevoel dat er juridisch hier en daar nog wel een haak en een oog zit aan de teksten, ook aan het basisbesluit van november. Ik geef een voorbeeld. Als u bij besluit van de Executieve laat stellen dat de erkende vennootschappen toegang hebben tot de fiscale dossiers van de kandidaat-huurders bij de Administratie van Belastingen, dan waarschuw ik u dat elke directeur van belastingen die daarover wordt geraadpleegd of verontwaardigd zal zijn of in een daverende lach zal uitbarsten. Hij zal opwerpen dat het niet mogelijk is om aan de hand van een besluit van de Executieve de wet op het beroepsgeheim te wijzigen dat geldt voor de ambtenaren van de fiscale administratie. Op de vraag hoe een dergelijke bepaling in de besluiten van de Executieve is geslopen, is het antwoord eenvoudig. Het is gebeurd omdat het ontwerp niet voor advies is voorgelegd aan de Raad van State.

Mijnheer de Minister, u loopt met sommige van de uitvoeringsbesluiten hetzelfde risico. U blijkt de wijzigingen die tegen onze zin — sed lex, dura lex — zijn aangebracht aan het burgerlijk wetboek — ik denk aan het nieuwe artikel 1752bis — te willen ombuigen via een besluit van de Executieve. Ik betwijfel of u daarvoor een juridische basis heeft en ik geef u de raad, nu er toch al zoveel vertraging is, om toch eerst het advies van de Raad van State in te winnen. Die ene week extra ver-

traging zal er wel bij kunnen.

Ik heb al gesproken over het probleem van de traagheid van het wetgevend werk. Over de opeenvolgende wijzigingen wil ik nog een paar woorden zeggen. Ik plaats mij daarvoor op twee niveaus. Ten eerste is er de huurder in de sociale woningen. De besluiten worden genomen om die huurder een behoorlijk woonklimaat te geven. Het basisbesluit van 7 november werd gepubliceerd in december van vorig jaar, het moest ingaan op 1 januari. De huurberekening voor een hele boel categorieën kan in de praktijk moeilijk maar toch voor een groot deel correct gebeuren. De huurders worden in de tweede helft van januari ingelicht over de nieuwe huur die zij moeten betalen vanaf 1 januari. Er moet dus een verrekening gebeuren. Ik spreek over de normale gevallen en niet over huurders die intussen verhuisd zouden zijn. De erkende vennootschappen geven hun huurders meestal de raad te betalen via een bestendige opdracht. Die huurders moeten hun financiële instelling nu verwittigen dat de bestendige opdracht eigenlijk vervalt. Zij moeten in februari over de maand januari meer of minder gaan betalen. Dat bedrag moet worden bijgeteld of afgetrokken van de nieuwe huur van februari. Van in maart kunnen de huurders dan een nieuwe bestendige opdracht geven. U zal allicht tegenwerpen dat zulks bij elke huurwijziging het geval is. Daarin kan ik u volgen, maar nu is er een nieuw uitvoeringsbesluit van het basisbesluit op til.

Hoe wil u, dat de huurder er nog uit wijsgeraakt? Ziet u de stroom onvermijdelijke vergissingen, met alle gevolgen vandien?

Mijnheer de Minister, wat u nu wil doen uitvaardigen zou een uitvoeringsbesluit moeten zijn van artikel 28-2 van het basisbesluit, en niet een wijziging van dit besluit. U ziet heel goed het verschil.

Indien u andere categorieën bij de voorgenomen verminderingen wil betrekken dan dezen die vroeger een vervangingsinkomen genoten, moet u het basisbesluit wijzigen.

Als dat nieuwe besluit van kracht

Van Elewycck

wordt, moeten de erkende vennootschappen nieuwe berekeningen maken en aan een massa huurders mededelen dat zij in de tweede helft van januari wel eens bericht ontvangen waaruit bleek welke de nieuwe huurprijs vanaf 1 januari 1985 was, maar dat dit bericht nu is gewijzigd. Dit nieuwe bericht zou voor ongeveer 25 procent van de huurders gelden. Dit kan dus onmogelijk voor begin/half februari 1985 gebeuren. Dan zal de vennootschap moeten berichten dat ze half januari heeft medegedeeld dat de huurprijs werd herzien met ingang van 1 januari 1985, dat die berekening opnieuw wordt gewijzigd en de wijzigingen opnieuw worden veranderd.

Van de huurder van de sociale woningen — een huurder die niet noodzakelijk elke dag het Staatsblad uitpluist, en die met het lezen en interpreteren van besluiten niet zoveel te maken heeft — wordt verwacht dat, zelfs met de meest duidelijke uitleg van de erkende vennootschappen, hij daaruit nog wijs geraakt. Bovendien wordt van de vennootschappen zelf verwacht dat zij al deze problemen nog kunnen opvangen. Inderdaad, met al zijn problemen komt de huurder uiteindelijk bij de vennootschappen terecht. Mijnheer de Minister, de belangrijkste reactie — ik wil het woord verwijt niet in de mond nemen — die ik zou willen formuleren, is dat u het de erkende vennootschappen echt niet gemakkelijker maakt.

De erkende vennootschappen zijn geen privé-eigenaars, die het maximaliseren van de winst nastreven. Deze erkende vennootschappen, wie ze ook heeft opgericht, wie ze leidt over alle politieke grenzen heen, proberen voor belangrijke categorieën van de bevolking zo goed mogelijk te werken. Zoals gezegd, streven zij geen winsten na. Uw basisbesluit bezorgt hen ongelooflijk veel meer administratief werk. Collega Beysen heeft gezegd in een van de onderbrekingen waarin hij zich specialiseert dat naar deregulering moet worden gestreefd. Een liberaal Minister doet echter precies het tegenovergestelde. Hoe u het ook draait of keert, meer administratief werk betekent meer **niet-produk-**

tief personeel. Deze bij komende kosten moeten op de burgers worden verhaald, burgers die wij juist willen beschermen. Velen hebben op dit ogenblik de indruk dat het motto van uw beleid luidt : „Hoe minder kredieten, hoe meer papieren”. Wij hopen dat zulks niet in uw bedoeling ligt, maar het is in elk geval de praktijk van vandaag.

De Voorzitter : De heer Theo Kelchtermans heeft het woord.

De heer T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, mijn tussenkomst bij dit begrotingsontwerp wil ik vooral zakelijk houden. Ik lees trouwens bij herhaling dat een dergelijke aanpak bij u centraal staat. Beurtelings wil ik het hebben over :

1. de nieuwe huurberekening — waarover ik zeer bondig zal zijn ;
2. de alternatieve financiering ;
3. de sociale leningen — wachttijden. In dit verband verwijs ik naar het betoog van collega Olivier, waarvan ik de door hem gestelde vragen overneem ;
4. de regionalisering van de NMH - NLM ;
5. een korte terugblik op de geleverde inspanningen in de provincie Limburg en verwachtingen voor het voorliggende begrotingsjaar.

Moesten deze punten u afschrikken, kan ik u gerust stellen dat dit binnen het tijdsbestek zal gebeuren. Ik weet dat de Voorzitter vooropstelt dat de afspraken qua tijdsgebruik moeten worden gerespecteerd.

Collega's Coppieters en Van Elewycck hebben inzake de nieuwe **huurregeling** een aantal elementen aangebracht.

Gezien ook de uitvoeringsbesluiten die opnieuw in de maak zijn of reeds in de Executieve werden besproken, als wijziging van en als aanvulling op eerder genomen beslissingen is mijn vraag ten gronde : „Zou het niet aan te raden zijn de nieuwe berekeningsformule, zoals deze ook beter in het verleden ware toegepast, bij enkele maatschappijen op een effectief resultaat te laten toepassen, dit om de herhaling van minder interessante ervaringen en gevolgen die wij thans kennen

te voorkomen ?

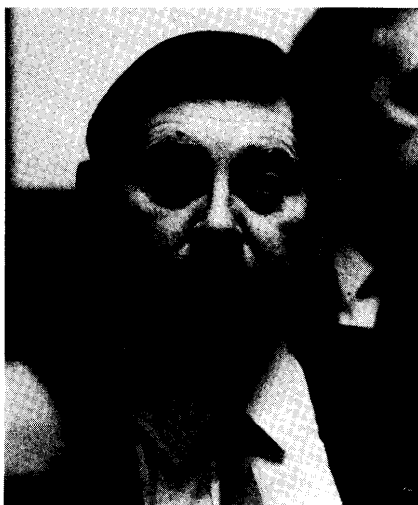
Ik denk dat wanneer wij deze afspraken maken, terecht kan nagegaan worden wat bepaalde voorstellen als gevolg voor de huurders hebben, zodat men achteraf niet verplicht is tot allerlei aanpassingen over te gaan.

Mijn vraag is : „Welke zijn de vooruitzichten betreffende de te verwachten uitvoeringsbesluiten, als aanvulling bij het besluit van de Executieve, verschillende uitvoeringsbesluiten die nog moeten worden getroffen en waarvan, bij mijn weten, tot op heden praktisch geen enkel is verschenen ?”

Ten tweede, de alternatieve financiering. Uw voorstel van alternatieve financiering werd zelfs „het ei van Columbus” genoemd. Ik moet vaststellen dat men zich stilaan vragen begint te stellen over de blijvende versheid van dit Columbus-eitje. Immers, in verscheidene bijeenkomsten, onder meer met verantwoordelijken van de NMH en de erkende vennootschappen van het Vlaamse land, heeft de Minister verklaringen afgelegd die hetzij afwijken, hetzij belangrijke aanvullingen betekenen in vergelijking met de toelichting in de Commissie door de Minister. Zo zou althans volgens de verklaringen van de Minister de gehele procedure van aanbesteding, verrekeningen, toezicht, enzovoort, uitsluitend via de erkende vennootschappen en de NMH verlopen. Zo zou de architect ook door de erkende vennootschappen worden aangesteld. Zo zouden de kandidaat-beleggers verplicht worden — zo zij tot het stelsel willen toetreden — te kiezen voor projecten waarvoor de erkende vennootschappen plannen klaar hebben en bijgevolg reeds wat uitgaven gedaan hebben.

Ik heb dit van de zaakvoerders vernomen en door anderen horen bevestigd.

Minister J. Buchmann : Men zou eventueel de bestaande plannen, opgesteld door de architecten van de erkende vennootschappen kunnen gebruiken ; men moet ze niet gebruiken. Door het feit dat er inderdaad een behoorlijk aantal projecten werden ontworpen, zou het uiteraard niet opportuun zijn de kosten die reeds werden

De heer W. Taelman (PVV), die in het kader van de begrotingsmaterie huisvesting o.m. de vraag stelde naar een mechanisme waardoor het Gewest de gegeven financiële impulsen zou kunnen recupereren

gedaan te laten verloren gaan. Men kan dus twee systemen toepassen, namelijk via de architecten die nu reeds werden aangeduid of via de beleggers.

De heer T. Kelchtermans : Ik dank u voor die toelichting, mijnheer de Minister. Hieromtrent verneem ik ook dat beleggers zouden verplicht worden te investeren op gronden die thans tot de reserves van de vennootschappen behoren en waarin eveneens heel wat financiële middelen werden geïnvesteerd. Wij juichen dit initiatief toe. De woningen zouden ook dienen gebouwd volgens de reglementaire bepalingen en voorschriften die thans door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting worden opgelegd. Ik meen dat wij daarop geen definitief antwoord hebben gekregen. Graag had ik dus van u de formele bevestiging over al deze standpunten. Ik zou u ook willen suggereren dat de type-overeenkomst tussen beleggers en de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en erkende vennootschappen eerst in de Commissie zou

worden besproken vooraleer zij door de Vlaamse Executieve wordt goedgekeurd. Tegelijkertijd vraag ik u naar de stand van zaken van dit typecontract.

In verband met de sociale leningen en wachttermijnen verwijs ik naar het betoog van collega Olivier.

Inzake de regionalisering van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting verneem ik dat Wallonië reeds een geregionaliseerde instelling zou hebben. In het Brusselse Gewest zijn de besprekingen volop bezig en is reeds een ontwerp van kader opgesteld. Wat met het Vlaamse Gewest? Welke is de precieze stand van zaken maar vooral, welk is het tijdschema volgens hetwelk deze regionalisering moet verlopen? Wat met de vereffening van de nalatenschap van de NMH? Zijn hiervoor reeds concrete afspraken gemaakt met uw collega's van het Waalse en Brusselse Gewest of met de nationale Regering?

Naar verluidt – en ik vraag u om bevestiging als het tenminste binnen uw bevoegdheid ligt – zou het Waalse Gewest de facto reeds beslist hebben de opbrengsten van het patrimonium van het Waalse Gewest vanaf 1 januari 1985 niet meer aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting over te maken, maar het te behouden voor het eigen Gewest en de eigen maatschappijen. Dit is niet alleen onwettelijk maar ook een zeer gevaarlijk precedent, tenminste als dit waar zou zijn. Welke zijn dan de eventuele nadelen en welke de overblijvende middelen voor het Vlaamse Gewest?

Ik kom tot mijn laatste punt, een evaluatie van de woningsnoodsituatie in Limburg tegenover de geleverde en de te leveren inspanningen.

In onze provincie wordt in extreme mate ervaren wat stilaan het gevaar voor geheel Vlaanderen dreigt te worden: acute woningnood. Immers, de bevolkingsaan groei mag dan al vertragen, door de toenemende gezinsverdunding dreigt de woningmarkt bij het huidige produktietempo op relatief korte termijn te worden geconfronteerd met een geringe flexibiliteit.

Wij moeten toegeven dat de door u geleverde inspanningen ten voordele van de woningnood in onze provincie opmerkelijk zijn: de NMH keurde in 1984 voor 960 miljoen frank projecten goed.

Ten opzichte van het voorziene krediet van 3,4 miljard frank voor geheel Vlaanderen is dit inderdaad 28 procent, hetgeen u ongeveer had toegezegd en dus ook heeft uitgevoerd. In absolute cijfers blijft de NMH-nieuwbouw echter bescheiden, te meer omdat de investeringsmiddelen sinds 1982 voortdurend afnemen.

De Nationale Landmaatschappij kreeg in 1984 een krediet van 3,7 miljard frank toegewezen. Dit krediet is in twee gelijke delen gesplitst, enerzijds groepsbouw en anderzijds verschaffing van goedkope leningen aan particulieren voor bouwen, kopen en renoveren. Ook hier erkennen wij de geleverde inspanningen, vooral bij de toewijzing van de kredieten voor groepsbouw, waar wij 31 procent of 219 van de 711 gebouwde woningen bekwamen. De inspanningen ten voordele van de sociale leningen bleven op het niveau van 1983 met 20 procent en moeten met een „onvolgende” worden gekwoteerd.

Gisteren las ik in een aantal kranten – ik neem aan dat ook collega Olivier daarop is teruggekomen – dat voor 1985 nauwelijks enkele honderdduizenden frank ter beschikking zijn voor bouwlustigen met een NLM-lening. Men leidt hieruit af dat men regelrecht afstevent op wachttermijnen die niet meer 4 of 5 jaar bedragen, maar zelfs 10 jaar.

Gaat men deze richting uit met de wachttijden – en ik denk dat iedereen mij daarin zal kunnen volgen – dan kan men beter een kruis maken over de sociale leningen, want dan heeft het werkelijk geen zin meer personen gedurende tien jaar in quarantaine of in het vagevuur te plaatsen goed wetende dat de beloning er heel waarschijnlijk niet zal komen.

De Minister spreekt, ter oplossing van dit contradictorisch probleem – enerzijds lange wachttijden voor kandidaat-bouwers en anderzijds stimuleringsmaatregelen die deze lange

T. Kelchtermans

wachttijden nog gaan verhogen – in dezelfde zin zoals in zijn voorstel aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting met name over alternatieve financieringsmogelijkheden. Mag ik aan de Minister vragen in welke richting het experiment van de alternatieve financiering bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting zou kunnen verlopen ?

Ik kom thans aan mijn besluit. Mijnheer de Minister, ik wens u te danken voor de geleverde inspanningen in het voorbije begrotingsjaar. Ik vrees echter dat deze erkentelijkheid einde 1985 niet zal mogelijk zijn. Ik hoop dat ik mij daarin vergis. Ik stelde binnen dit betoog een aantal concrete problemen met betrekking tot enkele deelaspecten van uw beleid. Ik hoop dan ook een concreet antwoord te mogen ontvangen.

De Voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik zal niet het gevaar lopen te herhalen wat hier reeds werd gezegd. Het enige wat ik zal herhalen is wat ik vorig jaar reeds heb gezegd. Ik zal in andere bewoordingen nogmaals mijn opmerkingen formuleren en hopen dat men er thans werk zal van maken. Ik denk dat, door er voortdurend op te hameren, er toch iets zal gebeuren.

Vorig jaar reeds betreurden we, mijnheer de Minister, dat er in feite geen echte beleidsnota ter beschikking was. Nu werd in de Commissie door u wel een korte toelichting gegeven bij uw begroting maar meer dan een analyse van een aantal gegevens bevatte deze uiteenzetting niet. Wij betreuren dit opnieuw. Wij menen dat in de sector huisvesting een specifiek beleid moet worden gevoerd. De relatie met het beleid – waar bij een normale beleidsverdeling de voogdijminister, in dit geval de heer Akkermans, zou moeten zijn – is op geen enkel vlak aanwezig. Is het niet tekenend dat het verslag van de Commissie, inclusief de bijlagen, slechts acht bladzijden bedraagt ? Het aantal bladzijden doet uiteraard niet zoveel ter zake, maar

het is toch een tekenend element. Uit een analyse van het verslag blijkt dat men enkel spreekt over beleidsmiddelen zonder dat de echte beleidsopties en -keuzen gekend zijn. Het zou uiteraard precies de omgekeerde situatie moeten zijn.

Mijnheer de Minister, wanneer wij naar uw beleidsopties peilen en u wijzigen op het ontbreken van de relatie met de ruimtelijke ordening, dan slaat u stevast de handen in de lucht en ontkent u op dat terrein iets te kunnen doen of enige bevoegdheid te hebben. Voor ons is dat eigenlijk onvoorstelbaar. De bedoeling van deze uiteenzetting is dan ook u daarop te wijzen. Wanneer één sector enorm veel „impact” heeft op de ruimtelijke ordening dan is het vooral de huisvesting. Wij stellen hier duidelijk „de huisvesting”, want uw beleid betreft niet enkel de sociale huisvesting, met al haar beleidsmiddelen.

Is het nog steeds niet duidelijk dat het ter beschikking stellen van een woning niet voldoende is om een huisvestingsbeleid te voeren ? De inplanting, de omgeving, de inrichting van de wijk zijn minstens even belangrijke factoren.

We hebben de vorige keer reeds duidelijk gemaakt dat er in uw beleid weinig eigen klemtonen aanwezig zijn. Tevens vormt uw sectorbeleid een direct ondersteuningsbeleid voor het facet ruimtelijke ordening. Wanneer men in de ruimtelijke ordening als beleids optie – we wensen ons niet uit te spreken over de mate waarin deze optie in werkelijkheid wordt uitgewerkt – een inbreidingsgebied vooropstelt, zou u met dit met specifiek gerichte beleidsmiddelen dit kunnen ondersteunen. Zou het zo vreemd zijn om een differentiëring in het premiestelsel in te voeren, – dit is een beleidsmiddel – naargelang het bouwaanvragen betreft, die het inbreidingsbeleid al dan niet ondersteunen ? Zou het niet mogelijk zijn voor bepaalde gebieden waar de leegstand zeer hoog is, om de saneringspremie, de bijzondere premie, meer dan 50 ten honderd sanering van de woning, en de bouwpremie bij invularchitectuur hoger te leggen dan bij nieuwbouw in een nieuw aan te snijden gebied. Dat zijn

beleidsmiddelen die ondersteunend kunnen werken.

Zijn dit werkelijk zo'n wereldvreemde voorstellen of richten deze voorstellen zich meer naar een noodzakelijk ondersteuningsbeleid van het facet ruimtelijke ordening ?

Men stelt altijd dat in onze maatschappij problemen steeds verschillende relatie- of raakpunten hebben. Dit is des te meer het geval wanneer men – zoals in de Vlaamse Executieve is gebeurd – de materies – om het eufemistisch uit te drukken – nogal onoordeelkundig verdeeld heeft.

In uw eigen diensten wordt het inbreidingsbeleid als derde dimensie reeds jaren vooropgesteld. Dit inbreidingsbeleid heeft niet alleen – ik zou dat toch durven herhalen – een visuele of functionele integratie, maar de sociale integratie verloopt heel wat aangenamer en efficiënter dan in de getto's. Vermoedelijk is iedereen het er over eens dat de inplanting van sociale woonwijken enorme integratieproblemen schept. Alleen ontbreken nog steeds de beleidsopties en beleidsmiddelen om daar werkelijk verandering in te brengen. Het teruglopen van grote sociale woonwijken is grotendeels, zo niet uitsluitend, te wijten aan de crisis. Het verminderen van het aansnijden van nieuwe woonuitbreidingsgebieden is zeker niet te wijten aan het gevoerde huisvestingsbeleid en voor een deel ook niet aan de gevoerde ruimtelijke politiek. Dat is duidelijk.

Beleidsmiddelen zoals bouwpremies mogen niet louter een sociaal financiële functie hebben, maar moeten kaderen in beleidsopties ten aanzien van het spreidingsbeleid. Volgens ons moet u naar de ruimtelijke ordening toe niet alleen „ontvangen” maar ook „voeden”. Het is duidelijk dat voorlopig het „spreidingsbeleid” vanuit het beleid van Minister Akkermans noch vanuit uw beleid, enige impulsen ontving. We menen dat het niet ongepast zou zijn indien u op dit terrein initiatieven zou ontwikkelen. Verschuil u niet langer achter het feit dat het uw bevoegdheid niet is. Laat het eens voor altijd duidelijk zijn : de sector huisvesting werkt vooral beleidssondersteunend voor het ruimtelijk be-

De Mol

leid, maar uw beleid moet minstens eigen accenten leggen.

Ik heb enkele voorbeelden gegeven hoe men belangrijke beleidsaccenten dient te leggen.

Het huidige beleid – en dat is meer naar de ruimtelijke ordening toe, maar ook voor een deel naar de huisvesting, omdat het er voor een gedeelte op inspeelt – is een louter wanordelijk verspreidingsbeleid in plaats van een spreidingsbeleid. Het is reeds op veel plaatsen gezegd dat het aan de Gemeenschap niet alleen veel kost bij de uitvoering van woningprojecten, maar het is voor de dienstverlenende overheid een steeds blijvende kost. Ik ga u het meest geciteerde voorbeeld geven, namelijk het openbaar vervoer. Indien het openbaar vervoer in Vlaanderen zo slecht georganiseerd lijkt, is dit niet alleen aan de efficiëntie van het openbaar vervoer te wijten, maar hangt dit vooral samen met de ruimtelijke spreiding van de bewoning. In deze crisisperiode is het aangewezen om op dit terrein de standpunten te herzien. Een vernieuwd spreidingsbeleid moet steunen op een hiërarchie van kernen. Gelet op onze ruimtelijke ontwikkeling, is enkel een gebundelde deconcentratie de enige mogelijkheid.

De vraag is in welke mate die terminologie volledig kan worden uitgewerkt. Het zal een enorm sleutelen worden. Het is toch evident dat het huisvestingsbeleid moet steunen op ernstige demografische, sociaal-culturele en economische evaluaties. Terzelfder tijd moeten, vanuit het spreidingsbeleid, de klemtonen voor de gerichte demografische ondersteuning aangeduid worden. Nadat de aanduiding van de woonbehoeften voor een bepaald gebied is gebeurd, moeten deze woonbehoeften, via specifieke stedenbouwkundige integratiemaatregelen, uitgewerkt worden. Voor wat deze specifieke lokale integratie betreft, moet in eerste instantie de nadruk op vernieuwbouw – dat is ook een deel van uw eigen diensten – gelegd worden. Het hoeft nauwelijks gezegd dat een correlatie met de leegstand essentieel is.

In tweede instantie moeten de inbreidingsmogelijkheden worden aangeboord. Hier is een onderzoek naar de wenselijkheid van inbreiding zowel op het sociale als ruimtelijke vlak noodzakelijk. Het is pas in laatste instantie – wanneer de vorige krachtlijnen niet haalbaar of technisch te verwezenlijken zijn – dat kan gedacht worden aan het uitbreiden van de kern met nieuwe woonzones. Nog altijd wordt de hiërarchie van deze drie krachtlijnen gewoon omgedraaid.

Mijnheer de Minister, wanneer u nog altijd volhoudt dat u op deze terreinen weinig beleidsruimte heeft, dan is het toch onomstootbaar dat op het vlak van de integratie op het niveau van de woning of de wijk, u praktisch exclusief beleidsbepalend bent. Nochtans is er op het vlak van de inrichting van de wijk en de ruimtelijke integratie van de woning in de wijk, weinig vernieuwends gebeurd. U kan dan verwijzen naar bepaalde ideeënwedstrijden, maar dit is onvoldoende. De inrichting van de wijk is nog veel te veel – zo niet alleen – afgestemd op het inplanten van zoveel mogelijk woningen. Hoe men het ook draait of keert, die mentaliteit is nog altijd niet veranderd. De kwaliteit en de veiligheid van de woonomgeving zijn steeds ondergeschikt. Men zou moeten leren dat bij de conceptie van de wijk zulks essentieel is. Achteraf remediëren kost niet alleen veel geld maar is bovendien moeilijk realiseerbaar.

De planning van de wijk, de inplanting van de woning en de woning worden meestal los van elkaar benaderd. In vele gevallen is de conceptie van de wijk, het wegtracé en de woning toevertrouwd aan andere ontwerpers. Het gaat dus om verschillende mensen. Misschien wordt dit wel door bepaalde mensen geïllustreerd en gecontroleerd maar zulks is niet voldoende. De conceptie moet één geheel vormen.

Van stedenbouwkundige of architecturale eenheid is er dan ook weinig sprake. Is het niet symptomatisch voor deze ontwerpen, dat achteraf, men van deze wijken woonerven probeert te maken? Is het nog steeds niet duidelijk dat de waardering van de woonomgeving in het totale concept van de wijk moet aanwezig zijn? De inplan-

ting van de woning en het stedenbouwkundig ontwerp van de wijk moet dermate worden geconcentreerd – dat is mogelijk maar vergt een alternatieve inspanning – dat de verkeersveiligheid automatisch hieruit voortvloeit. Het achteraf hieraan proberen te remediëren is soms zeer moeilijk en kost enorm veel middelen. Men kan die situatie beter bij de conceptie voorkomen.

Mijnheer de Minister, mogen wij nogmaals uw bijzondere aandacht voor dit probleem vragen? Dit terrein behoort praktisch exclusief tot uw beleidsbevoegdheid.

Het vormen van een beleid vergt een degelijke beleidsvoorbereiding. Deze beleidsvoorbereiding door een deskundige administratie, is enkel mogelijk wanneer men over voldoende analyse- en beoordelingsmateriaal beschikt. In dit verband zouden we graag – we hebben dit vroeger reeds gevraagd, maar geen antwoord gekregen – de resultaten kennen van de in 1979 groots opgezette woningschouwing. 560 BTK-ers – in feite meer dan 1.000 – hebben een massa gegevens verzameld. Een groot deel van deze gegevens is echter nooit bewerkt, misschien zelfs vernietigd. Het onderzoek werd abrupt afgebroken. Welke opties wenst u op dit terrein te nemen? Zal u deze gegevens terug opnemen, analyseren en actualiseren? Immers, het onderzoek gebeurde in 1979; de situatie is op dat gebied sterk geëvolueerd. Deze gegevens zijn essentieel voor een degelijke beleidsvoorbereiding; het probleem van het Nationaal Instituut voor de Statistiek doet zich ook hier voor. Naar verluidt zouden de gegevens van het Nationaal Instituut voor de Statistiek – wat het woningsbestand betreft – niet of zeer laat beschikbaar zijn. Welke stappen hebt u ondernomen opdat deze gegevens, die voor uw beleidsvoorbereiding essentieel zijn, zo snel mogelijk, beschikbaar zullen zijn?

Mijnheer de Minister, in deze korte uiteenzetting hebben we uw begroting beleidsmatig geanalyseerd. We menen immers dat in de eerste plaats de beleidsalternatieven of de afwezigheid van een beleid moeten worden beschouwd. We hebben enkele beleids-

De Mol

suggesties aangebracht. We hopen dat deze minstens een kans op onderzoek krijgen. (*Applaus bij de W en de SP*)

De Voorzitter : De heer Temmerman heeft het woord.

De heer G. Temmerman (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik heb het woord gevraagd om een specifiek probleem voor te leggen. Ik zal zeer kort zijn. Het probleem betreft de huisvesting van gastarbeiders in grote agglomeraties.

In de stad waar ik woon, Gent, bestaan verschillende verenigingen, die zich met deze kwestie bezighouden ; ik denk bij voorbeeld aan de VZW Woonfonds. De VZW heeft afdelingen van in Antwerpen en in andere grote steden. De organisatie is begaan met de problematiek van de huisvesting van arbeidersgezinnen die meestal zeer veel kinderen tellen en daardoor de in sector van de sociale woningbouw moeilijk aan bod kunnen komen. Immers, de meeste sociale woningen bieden niet voldoende ruimte om grote gezinnen te huisvesten. Anderzijds bestaat bij de maatschappijen voor sociale woningbouw enige weerstand tegen het opnemen van een groot aantal gastarbeidersgezinnen. Ik moet u dit niet uitleggen, mijnheer de Minister, u kent het probleem zeer goed.

De VZW Woonfonds tracht nu al bijna drie jaar een oplossing te vinden voor het huisvesten voor talrijke gastarbeidersfamilies.

Aan uzelf, aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en aan de diverse lokale maatschappij en voor sociale woningbouw heeft zij voorgesteld een soort experiment uit te werken, dat er zou op neerkomen dat de maatschappijen verouderde woningen kopen, ze in staat van gebruik brengen en ze dan aan de VZW Woonfonds als het ware in concessie geven. De VZW zou instaan voor de verhuur van de panden en de begeleiding van de gezinnen die erin zouden wonen. Daardoor zou het probleem van de opname van gastarbeiders, dat zich voor de sociale woningbouw-

maatschappijen zeer scherp stelt min of meer worden ontladen en, onder waarborg van het Woonfonds, misschien een begin van een oplossing kunnen krijgen.

Mijnheer de Minister, de VZW Woonfonds heeft reeds herhaaldelijk op u persoonlijk en op medewerkers van uw kabinet beroep gedaan om daarover tot een gesprek te kunnen komen. Ik heb hier een kopie van de brief die op 14 maart 1984 – dus bijna een jaar geleden – door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting aan de Federatie van de Huurdersverenigingen werd gestuurd. Die brief handelt precies over het daarnet geschetste probleem en luidt als volgt :

„In antwoord op uw brief van 23 september 1982 en in aansluiting op de verschillende ontmoetingen die ambtenaren van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting met uw vertegenwoordigers mochten hebben, heb ik de eer u mede te delen dat het door u gestelde probleem het voorwerp heeft uitgemaakt van een uitgebreid verslag aan de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting. .

Tijdens een onderhoud dat plaats had op de zetel van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting in datum van 21 december 1982 werd u reeds mondeling medegedeeld welke beslissingen de Raad van Beheer van de instelling getroffen heeft. Ik geef u hieronder de beloofde schriftelijke bevestiging.

Op zijn zitting van 7 december 1982 heeft de Raad van Beheer zich er principieel mede akkoord verklaard dat er in ieder van de drie Gewesten een experiment zou worden ondernomen in de zin die uw vereniging voorstaat, om u aldus de kans te geven een eerste project in concreto uit te werken.

Daartoe zal uw vereniging in contact moeten treden met erkende bouwmaatschappijen die bereid zijn hun medewerking te verlenen. Het is wel zo dat de evolutie van het financieringsprobleem in de sector „sociale huisvesting” niet gunstig te noemen is en dat van die kant vraagtekens zouden kunnen rijzen. Inmiddels heeft de Raad van Beheer van de Nationale

Maatschappij voor de Huisvesting de mening uitgesproken dat de samenwerking met een of andere erkende bouwvennootschap op volgende wijze zou kunnen geschieden.

– De door u gecontacteerde erkende vennootschap verwerft op eigen initiatief of op uw aanwijzing een of verscheidene leegstaande woningen en knapt die op.

Deze rehabilitatie zou liefst van beperkte omvang zijn om de kostprijs en derhalve ook de te vragen huurprijs zo laag mogelijk te houden. Anderzijds zouden op gebied van bewoonbaarheid dezer woningen geen risico's mogen worden genomen, bijvoorbeeld op het stuk van brandbeveiliging, sanitaire voorzieningen, elektrische installaties, enzovoort.

– De erkende vennootschap geeft de aldus opgeknapte woningen in concessie aan uw vereniging met de verplichting voor deze laatste de woning te verhuren overeenkomstig de beschikking van de vigerende koninklijk besluiten en waarbij uw vereniging de bewoning volgens de normen van de „goede huisvader”, alsmede de regelmatige betaling van de huurprijzen, en bovendien een vergoeding zou betalen voor eventueel geleden huurverlies in geval van leegstand der woningen.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting heeft er goed nota van genomen dat uw vereniging een beroep zou kunnen doen op de EEG tot het bekomen van een subsidie, die het u zou toestaan in gemakkelijkere voorwaarden van start te gaan. Ik druk de hoop uit dat onderhavige brief voldoende zal zijn om de aanvraag van de voornoemde subsidie bij de EEG te staven.

Onze instelling zal niet nalaten uw initiatief bij de door u gecontacteerde of te contacteren erkende bouwvennootschappen te verduidelijken en aan te bevelen, voor zover dit mocht nodig zijn.

Inmiddels wens ik uw vereniging veel succes toe in haar poging om oplossingen te vinden voor het zeer prangend probleem dat de huisvesting van gastarbeiders dan toch is.”

Temmerman

Mijnheer de Minister, het is bij deze brief gebleven. Hij laat veronderstellen, dat de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting geen enkel bezwaar heeft tegen de voorgestelde formule, maar, helaas, ontbreekt het sluitstuk, met name het antwoord op de vraag of ook toelagen kunnen worden bekomen voor dit soort activiteiten.

Mijnheer de Minister, ik hoop u niet te moeten overtuigen, dat er een probleem is op dat gebied. In de grote steden zijn de gastarbeidersgezinnen meestal in erbarmelijke omstandigheden gehuisvest. Ik geef toe dat het voor de maatschappijen een probleem is wanneer men het percentage van het aantal gastarbeidersgezinnen in de sociale wooncomplexen te hoog opdrijft. Er is voor de aandrang van de enen en voor de terughoudendheid van de anderen begrip op te brengen.

Vanuit humaan standpunt echter moeten wij toch trachten iets te doen. In het licht van het initiatief dat door de Federatie van de Huurdersvereniging is opgezet, namelijk het starten van een experiment in de drie Gewes-

ten, waarbij dus via de interventie van een belangrijke maatschappij voor de sociale woningbouw zou worden getracht woningen, die anders meestal dan nog gedoemd zijn om te verkrotten en afgebroken te worden, vooral in de kernstad waar vaak leegstand komt, geschikte huisvesting voor gastarbeiders beschikbaar te stellen.

Mijnheer de Minister, dit project kan nieuwe kansen scheppen om een aantal gezinnen in menswaardige omstandigheden te huisvesten.

Kan de mogelijkheid niet worden overwogen om de sociale maatschappijen die daaraan willen meewerken, de toelagen te verstrekken die zij normaal zouden krijgen mochten zij een nieuw complex optrekken in het kader van hun activiteiten ?

Nu kaatsen zij de bal terug naar Brussel. In feite verwijst uw kabinet naar de Nationale Maatschappij en deze verwijst naar de maatschappijen en de maatschappijen verwijzen dan naar de Nationale Maatschappij en naar uw Kabinet. Dat spelletje duurt nu al meer dan twee jaar. Ik ben bekommerd om de initiatiefnemers – en dat zijn geen gastarbeiders maar Belgen

– die zich met deze problemen bezighouden, er hard voor werken en van het kastje naar de muur worden gestuurd. Vandaar mijn betoog en mijn vraag, mijnheer de Minister.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 12.20 uur.
